

SYDENS KONGE

AV GERALD FLURRY

Sydens konge

AV GERALD FLURRY

Dette heftet er ikke til salgs.
Det er en gratis opplysningstjeneste
i offentlighetens interesse, utgitt
av Philadelphia Church of God.

© 2012 Philadelphia Church of God
Ettertrykk forbudt

Trykket i U.S.A.
Hvis ikke annet er nevnt, er Bibelsitatene fra Norsk Bibel A/S, 1988

Profeten Daniel skrev om en framtidig konfrontasjon mellom Nordens konge og Sydens konge. Vi er nå på den tida da disse to betydelige maktene reiser seg raskt! Selv i dag egger Sydens konge til uroligheter. Det er viktig at du kjenner identiteten til denne profeterete makta!

Innholdsfortegnelse

<i>Kapittel en</i> Sydens konge.....	1
<i>Kapittel to</i> En mystisk allianse	29
<i>Kapittel tre</i> Det siste korstoget.....	34
<i>Kapittel fire</i> Vekt på Guds utvalgte.....	47

Kapittel en Sydens konge

NORDENS KONGE OG SYDENS KONGE ER TO MAKTER SOM DET ER profetert at vil støte sammen i denne endetiden. Så Guds sanne Kirke må vite hvem de er.

«I ENDENS TID skal *Sydens konge* støte sammen med ham. *Nordens konge* skal storme fram mot ham med vogner og hestefolk og mange skip. Han skal falle inn i landene, oversvømme dem og dra videre» (Daniel 11:40). Begge maktene reiser seg raskt på verdensscenen akkurat nå. Dette sammenstøtet VIL RYSTE VERDEN SOM ALDRI FØR! Og det er de gode nyhetene. De dårlige nyhetene er at det vil føre til Tredje verdenskrig!

Kjenner du identiteten til disse «kongene»? Det er avgjørende at du vet det! Jeg ønsker å bevise for deg at islamitisk ekstremisme vil bli Sydens konge. Du trenger denne forståelsen.

ENDENES TID

La oss se på uttrykket «endenes tid.» Nordens konge og Sydens konge skal reise seg i «endenes tid» (Daniel 11:40). Også Daniel 12:4 nevner «endenes tid.» Legg merke til Daniel 12:9: «Og han sa: Gå bort, Daniel! For disse ord skal være skjult og forseglet inntil ENDENES TID.»

Uttrykket «endenes tid» i disse tre versene kommer fra de samme hebraiske orda. Daniel 11:40 begynner en historie flyt om endetiden, som fortsetter gjennom kapittel 12. Daniel 12:1

diskuterer «På den tid.» Hvilken tid? «Endenes tid» som blir omtalt i Daniel 11:40. «På de tid skal Mikael stå fram, den store fyrsten som verner om ditt folks barn. Det skal komme en trengselstid som det ikke har vært fra den dag noe folkeslag ble til og til den tid. Men på den tid skal alle de av ditt folk bli frelst som finnes oppskrevet i boken» (Daniel 12:1). «På den tid» er det en uforlignelig voldsom verdensomveltning, og Guds folk blir reddet fra denne Store Trengselen. Så dette er en «nå» profeti!

Daniel 11:40 forteller oss at Sydens konge vil «støte sammen» med Nordens konge. Når skjer dette *sammenstøtet*? Det må skje *etter at* Daniels bok ble åpenbart i denne endetiden. Daniel 12:9 forteller oss at *endenes tid* BEGYNTE DA DANIEL BLE ÅPENBART. Så Sydens konge må reise seg etter at Daniel ble åpenbart til Guds endetids Kirke—til Herbert W. Armstrong. Det er imidlertid mange av detaljene i Daniels bok som har blitt åpenbart til the Philadelphia Church of God i dag.

Hvem er disse to «kongene»? La oss se på noe av historien deres for å forstå identiteten deres.

HISTORIEN TIL TO KONGER

Legg merke til Daniel 11:2-3: «Nå vil jeg kunngjøre sannheten for deg: Se, ennå skal det komme tre konger over Persia, og den fjerde skal samle større rikdom enn dem alle. Når han har vunnet stor makt ved sin rikdom, skal han egge alle mot Grekenlands rike. Så skal det oppstå en veldig konge, han skal herske med stor makt og gjøre som han vil.»

Her er det herr Armstrong skrev angående disse versene i heftet sitt om *Midt Østen i Profetiene*: «Det var faktisk 12 flere konger i Perserriket, men bare de først fire som etterfulgte Cyrus var viktige for hensikten til denne profetien. Det var Kambyses, pseudo-Smerdes, Darius og Xerxes, som var den rikeste av alle og hisset til krig med Grekenland.

«Så kong Philip av Makedonia planla en stor krig for å beseire Perserriket, med en hær som for det meste besto av grekere. Han døde før planen var fullført. Men sønnen hans, Aleksander den store, tok over planene hans, og invaderte Persia. Han møtte den persiske hæren i slaget om Issus 333 f. Kr. (Daniel 8:2, 5-6). Deretter feide han inn i Egypt, og så til et

endelig knusende nederlag for Perserriket i slaget om Arbella i 331 f. Kr., hvorefter Aleksander marsjerte på en erobring hele veien til India, og ryddet alt foran seg av veien.»

Daniel 11:4 fortsetter historien: «Men så snart han har stått fram, skal hans rike brytes i stykker og deles etter de fire vindretninger under himmelen. Det skal ikke tilfalle hans etterkommere og ikke være så mektig som da han hersket—for hans rike skal bli revet opp og gå over til andre enn dem.» Herr Armstrong skrev da: «Hvor fantastisk—hvor nøyaktig—det skjedde.» Han siterte fra *A Manual of Ancient History*, av Rawlinson, en autoritativ historie: «Revet bort uventet i sin tidlige manndoms livskraft [i sitt 33dje år, juni 323 f. Kr.], etterlot han [Aleksander] ingen arvinger, verken til sin makt eller til prosjektene sine.» Herr Armstrong fortsatte: «Riket ble etterlatt uten leder og i forvirring, men ut av dette kom det fram FIRE DIVISJONER i år 301, akkurat som profetert, ved en oppdeling av riket i fire divisjoner ved Aleksanders generaler. De var:

«1. Ptolemus (Soter), som styrte Egypt, en del av Syria, og Judea.

«2. Seleukus (Nikator), som styrte Syria, Babylon, og territoriet øst til India.

«3. Lysimakos, som styrte Lilleasia.

«4. Kassandros, som styrte Hellas og Makedonia.

«Slik,» skrev herr Armstrong, «ble profetien i vers 4 helt og holdent oppfylt.» Han fortsatte: «Legg nå merke til hva som følger. Fra her av forutsier profetien handlingene til bare to av disse fire divisjonene, Egypt, [i oldtida] ble kalt 'sydens konge' fordi det var syd for Jerusalem; og riket Syria, [i oldtida] nordens konge, like nord for Judea.»

Jeg tror at mye av landområdene til Sydens konge i dag vil være syd for Jerusalem, men ikke alt. Sudan er for eksempel allerede i den radikale islamittiske leiren. Algerie kan bli der ganske snart. Men *alle* landområdene til Sydens konge er syd for endetidens Nordens konge.

Herr Armstrong fortsatte: «Det er fordi Det hellige land ble sendt fram og tilbake mellom disse to divisjonene, og fordi *de forskjellige krigene deres prinsipielt dreide seg om besittelse av Judea*, at profetien vedrører dem.» Legg merke til Daniel 11:5: «Og Sydens konge [Egypt, oldtidens forbilde på endetids oppfyllelsen] skal bli mektig. Men en av hans fyrster skal bli

mektigere enn han og råde over et eget rike, han skal ha et stort herredømme.»

Herr Armstrong sa om disse to kongene at «de forskjellige krigene deres prinsipielt dreide seg om besittelse av Judea,» kalt Israel i dag. Og det ser ut som om de vil gå til krig igjen over landet Juda—spesielt Jerusalem.

Under korstogene var Jerusalem alltid hovedprisen. Denne byen er av høyest religiøs viktighet for jøder, kristne og muslimer. De såkalte kristne korstogene var i virkeligheten *katolske* korstog. Katolikker generelt støtte sammen med muslimske hærer.

Det er viktig at vi forstår denne historien. Den er i ferd med å bli gjentatt—igjen. Etter profetier, er historie den neste indikasjonen vår om hva fremtiden inneholder.

Jerusalem var hovedstaden i Israel. Og i endetids profetiene om Jerusalem er Amerika og Britannia inkludert. Det britiske folk (bibelske Efraim), Amerika (bibelske Manasse) og Juda er alle profetert å falle på samme tid (Hoseas 5:5). (En grundig forklaring om dagens identitet av disse bibelske navnene kan bli funnet i boka vår *De Forente Stater og Storbritannia i Profetiene*. Be om en gratis kopi.)

Like etter at Nordens konge beseirer Sydens konge, vil ambisjonene deres overstige bare å beseire Jerusalem. (Be om det gratis heftet vårt *Jerusalem i Profetiene*.)

Herr Armstrong skrev: «I reel historie, lærer vi at Ptolemus I, kalt Soter, ble veldig sterk og mektig, og utvidet Egypt utover Aleksanders største drømmer. En av prinsene hans, eller generaler, Seleukus Nikator, ble også veldig sterk og mektig. Og, i 312 f. Kr., benyttet han seg av at Ptolemus var opptatt i en krig, og etablerte seg i Syria, og tilranet seg diademmet som konge.»

La oss gå til versene 34 og 35 i Daniel 11. «Mens de ligger under, skal de få en liten hjelp, men mange vil slå seg i lag med dem på skrått. Noen av de forstandige skal undertrykkes, så de kan bli prøvd og rensset og tvettet TIL ENDENS TID. For ennå dryger det med enden, til den fastsatte tid er inne.»

Herr Armstrong skrev: «Her blir hele løpet til Guds folk beskrevet, fra Kristus' tid til nåtida. Sammenlign med slike skriftsteder som Åpenbaringen 12:6, 11, 13-17. Og legg merke til at visjonen fortsetter ned til denne nåværende ENDETIDEN.»

Daniel 11:36: «Kongen skal gjøre som han vil. Han skal opphøye seg og heve seg over enhver gud, og mot gudenes Gud taler han forferdelige ord. Han skal ha framgang inntil vreden er til ende. For det som er fastsatt, vil bli fullbyrdet.» Herr Armstrong fortsatte: «Nordens konge—hvem er han, nå i tidlig og middel NYTESTAMENTLIGE tider, som profetien vår har kommet til? I 65 f. Kr., ble Syria oppslukt av ROMERRIKET, og ble en romersk provins. Den romerske keiseren kontrollerte nå Judea, og derfor er *Nordens konge*, som det viser til her, på denne tida, *keiseren av ROMERRIKET*.»

Dette er en avgjørende bit av puslespillet. Bibelen profeterer om 10 oppstandelser av dette Romerriket, der de sju siste blir ledet av Den katolske kirken (be om det gratis heftet vårt *Hvem eller Hva er det Profetiske Dyret?*). Historien viser at alle unntatt en av disse oppstandelsene allerede har skjedd. Den siste oppstandelsen er nesten over oss. Dette passer godt med at Nordens konge vil skape stor trengsel. «Endenes tid» som blir drøftet i Daniel 11:40 og videre til kapittel 12, involverer Nordens konge, som er den sjuende oppstandelsen av Det hellige Romerriket. Nordens konge vil volde den trengselen på nasjonene til bibelske Israel (først og fremst U.S., Britannia og jødene i Midt Østen).

Etter alle profetiene i Daniel 11 som allerede har blitt oppfylt, hopper profetien framover til denne nåværende tida, eller «endenes tid.» Vers 40: «I endens tid skal Sydens konge STØTE SAMMEN med ham ...»

Dette viser til en Sydens konge som *ennå er framtid*.

Nordens konge består av flere nasjoner, som blir ledet av en nasjon, Tyskland. Det gir mening at Sydens konge ville ha en lignende sammensetning. Alle indikasjoner peker mot Iran som den nasjonen som frambringer Sydens konge. Siden tidlig i 1990 åra, har vi trodd og lært at Iran ville lede den radikale islamittiske verden, og bli Sydens konge. I dag er Iran «konge» i Midt Østen.

ROTA TIL TERRORISME

Historien lærer oss noen mektige leksjoner—hvis vi er villige til å lære. For eksempel lærer historien oss at Amerika og dets allierte ikke kan vinne krigen mot terrorisme. Gjennom historien kan vi lære noen viktige leksjoner om framtida vår.

Historien er en vidunderlig lærer. Så vi vil begynne der. Så kan vi gå videre til en veldig mye større lærer om hvorfor vi ikke kan beseire terrorisme.

Felttoget mot Irak er den siste runden i Amerikas globale krig mot terrorisme. Men hvor begynte all denne verdensterroismen? Irak er en farlig del av ekvasjonen, men er ikke hodet på terroristslangen.

Vi må gå tilbake i historien for å se røttene til terrorismen. Det er ikke nok å ødelegge greinene. Vi må trekke terroristreet opp med røttene. Det er den *eneste* måten å vinne denne krigen på.

Da Sjah Mohammed Reza Pahlavi ledet Iran, var han en sterk alliert av Amerika. Men den liberale pressen vår og politikerne syntes at han var altfor udemokratisk, så de hjalp til med å drive ham fra makta. Da han falt, ga Amerika ham lite eller ingen støtte.

Så, i 1979, styrtet Ayatollah Ruhollah Khomeini sjahen. Khomeini etablerte Iran som verdens fremste statssponsor av terrorisme. Da Khomeini døde 10 år senere, ble han etterfulgt av Hashemi Rafsanjani, som intensiverte Irans internasjonale nettverk med terrorisme. Det var først da, at noen observatører begynte å se hva for en fryktelig feil de liberale hadde begått ved å hjelpe til med sjahens fall.

I 1994, kalte daværende statssekretær Warren Christopher Iran for «verdens mest betydningsfulle statssponsor av terrorisme.» Hvor patetisk å si noe slik, og ikke gjøre noe med det! Akkurat hvor mye av en stormakt er Amerika? Amerika har visst i årevis hvem «verdens mest betydningsfulle statssponsor av terrorisme» er. Men det mangler *viljen* til å ordne opp med Iran—å holde Iran ansvarlig for dets krigshandlinger med terrorisme!

I 1990 åra, ble statssponset terrorisme dypt forankret i Iran, og Amerikas ledere gjorde omtrent ingenting for å bekjempe det. Og «supermakta» U.S. tillater Iran å fortsette med å sponse voldelig terrorisme til denne dagen!

Amerika er mer enn noen annen nasjon (bortsett fra Iran selv), ansvarlig for at sjahen ble styrtet, og innledningen av Ayatollah Khomeini. Svakheten vår kan vise seg å bli den største utenrikspolitiske katastrofen i det 20de århundret!

Hvordan skjedde alt dette?

Vi må forstå hvordan dette vedrører den nåværende situasjonen i Irak. Historien viser hvordan islamittisk ekstremisme

dramatisk kan endre politikken i et land, og det gir oss en indikasjon på hva slags makt Iran kunne være veldig nær til å oppnå.

La oss se på Egypt, hvor islamittisk ekstremisme—som yngler terrorisme—vinner makt i en skremmende fart. DER SNUDE ET ATTENTAT KURSEN TIL HELE MIDT ØSTEN!

RADIKALE FORANDRINGER I EGYPT

Noen få år før fallet til sjahen av Iran, var Anwar al-Sadat krigslederen i Egypt og Midt Østen. Han var for eksempel nøkkellederen i den arabiske verden i Yom Kippur krigen mot jødene.

Men, da var verden sjokkert—spesielt den arabiske verden. På den tida som sjahen av Iran falt, hadde herr Sadat forbløffende nok blitt en fredsskaper i Midt Østen. Han brakte de arabiske radikale i harnisk ved å tale i det jødiske Knesset (kongressen deres, eller parlamentet). *En mann svingte bokstavelig talt Midt Østen mot fred med Vesten.*

Men herr Sadat arbeidet mot strømmen til radikale Islam.

Det er interessant at avdøde Herbert W. Armstrong besøkte to egyptiske presidenter: Sadat og Hosni Barak. Han ga begge mennene en sterk advarsel om at vi ikke vil ha fred før Allah, eller Gud, ga det til oss!

I 1981, intervjuet Mike Wallace, Ayatollah Khomeini (som hadde kommet til makta bare to år tidligere) på fjernsynsprogrammet *60 Minutter*. Han fortalte ayatollahan at Sadat hadde kalt ham en «galning.»

Nesten øyeblikkelig etter dette, bare innen få dager, ble president Sadat myrdet!

Det er den slags makt lederen av radikale islam har! Amerika og verden tillot denne onde makta til å endre historien. Nå sprer terrorismen seg voldsomt over hele verden! Amerika hadde ikke *viljen* til å stoppe en slik statssponset galenskap da det ville ha vært relativt lett å gjøre det.

Da mordet på Sadat skjedde, sa herr Armstrong at det var *et vendepunkt i historien til Midt Østen!* Og det var nesten en forbeskjeden uttalelse. Men praktisk talt ingen i media så—eller de nektet å se—hva for en verdens-endrende hendelse det var!

Irans terrorist nettverk fungerte skremmende vel.

Herr Sadat var i ferd med å forandre Midt Østen til det gode for verden. Han tok et standpunkt mot mange av sine egne

folk og den arabiske verden for å inngå fred med Israel. Han beviste at han var en virkelig stor mann, ved å sette interessene til verden og Egypt over sin egen personlige sikkerhet. Hvis lederne i U.S. og Britannia hadde vist et slikt mot, ville de ha ordnet opp med Iran den gangen. På grunn av svakheten til U.S., begynte Midt Østen å se opp til kongen av terrorisme for lederskap. Alt dette skjedde på grunn av svakheten til Amerika, Britannia og Israel.

Radikale islamister er veldig effektive med å myrde toppledere. De myrdet sannsynligvis også talsmannen til Egypts parlament, Rifaat al-Mahgoub (landets andre rangerende embetsmann på den tida), i 1990. Væpnede banditter på motorsykler pepret sedanen hans med privatsjåfør, med automatisk geværild. Radikale sto sannsynligvis også bak drapet på Algeries president Mohammed Boudiaf i 1992. Radikale styrker hadde som mål å velte det som var det moderate, pro-Vestlige styret i Libanon, drepte den libanesiske statsministeren, Rafik Hariri, i 2005 med en bilbombe, og begynte en rekke attentat mot prominente anti-Syriske libanesiske figurer. I 2008, kaptulerte den styrende koalisjonen, og en ny regjering som var for Hezbollah, ble formet. I januar 2011, fortrengte Hezbollah Libanons U.S.—bakkede Statsminister Saad Hariri i et «mykt kupp,» ved å sette sin egen kandidat i stedet. Dette er bare noen få eksempler på hvordan islamsk ekstremisme kan influere politikken i Midt Østen.

I 2011 skjedde det en gigantisk endring i egyptisk politikk, lignende det som skjedde i Irans 1997 revolusjon.

I 30 år hadde president Mubarak stått imot de radikale og var en venn av Israel og U.S. Han sto imot de radikale muslimerne i volden deres mot Israel og andre nasjoner. Han var en mektig alliert til å hjelpe Amerika, Britannia og Israel i krigen deres mot terrorisme. Han kjempet imot at Iran skulle få atombomben. Og president Mubarak brukte den makta som var nødvendig inne i Egypt, for å kontrollere den sterkeste motstanderen sin, det voldelige Muslimske Brorskapet. Fortsatt syntes det som om lederne våre ikke hadde noen virkelig forestilling om hva han måtte forholde seg til hver dag. Da demonstrasjoner eksploderte i Kairo i januar 2011, gjorde president Obama det klart at han tok parti med anti-Mubarak protestanter på gata. På tross av Mubaraks positive frukter, satte U.S.

administrasjonen seg fore å ydmyke ham offentlig, fra begynnelsen av de massive demonstrasjonene i Egypt! Amerika forrødte helt og holdent en venn gjennom 30 år. Resultatet? Amerikas innflytelse i Midt Østen har dumpet til nær null! Bare uker senere, ble Mubarak fortrent, nasjonens regjering ble destabilisert, og Iran begynte å bevege seg inn.

Daniel 11:42 impliserer at Egypt vil bli alliert med Sydens konge, eller Iran. Denne profetien indikerer at det ville bli en langtrekkende forandring i egyptisk politikk! Siden 1994 har vi sagt at dette ville skje, og se på Egypt i dag. Nasjonens utenrikspolitikk og politiske orientering forandrer seg synlig på en måte som truer med å transformere regionen.

Selv i 2007, hadde forholdet mellom Iran og Egypt begynt å bli betydelig varmere, ved at de to landene beveget seg langsomt mot å gjenopprette fulle diplomatiske forbindelser med hverandre. I januar 2008, hadde Mubarak samtaler med Irans parlamentariske talsmann, det første møtet på et slikt høyt nivå, på nesten 30 år. Det faktumet at Mubarak selv holdt dette møtet, indikerte hvor mye han var under press fra pro-iranske styrker innen sitt eget land. Siden hans avgang, har disse pro-iranske styrkene tatt fast kontroll.

Før Mubarak forlot embetet sitt, sendte han ut denne advarselen: «De kan kanskje snakke om demokrati, men resultatet vil bli ekstremisme og radikal islam.» Ja, det er så visst hva vi ser! Det ekstreme Muslimske Brorskapet, den største og mest velorganiserte organisasjonen i Egypt, har tatt kontroll over landet.

Tidlig på, skrev *New York Times*: «Det Muslimske Brorskapet, en islamsk gruppe som en gang var forbudt i landet, er i transformert i forgrunnen til en taktisk partner med militærregjeringen, som mange frykter vil forpurre fundamentale forandringer.

«Det er også klart at de unge, utdannede, ikke-religiøse aktivistene som opprinnelig satte i gang den ikke-ideologiske revolusjonen, ikke lenger er den drivende politiske krafta [H]va som overrasker mange er [Muslimske Brorskapets] forbindelse med det militæret som rakk ned på dem. ...

«Det er tilstrekkelig bevis på at Brorskapet inngikk en slags avtale med militæret tidlig på, 'sa Elijah Zarwin, en senior analytiker i Den Internasjonale Krisegruppa. 'Det er forståelig hvis

du er militær. Du ønsker stabilitet og folkene vekk fra gatene. Brorskapet er en adresse du kan gå til for å få 100 000 mennesker vekk fra gatene.' ...

«Spørsmålet på den tida var om Brorskapet ville bevege seg til å ta kontroll med en overordnet organisasjonsmessig struktur. Det viser seg nå at det har» (24. mars, 2011).

Det Muslimske Brorskapet har tatt kontroll fordi det er så organisert og så støttet av Iran! Er vi blinde for hva Iran er i stand til å gjøre med sin makt bak scenen, mens det gir makt til disse andre gruppene? Dette er steg for steg nøyaktig den samme måten som det skjedde på i Iran i 1979.

Mange mennesker i Vesten håpet på å se Egypt transformere seg til et bilde på demokrati og fred. *Men hva ønsker det egyptiske folk?* En større undersøkelse av Pew Research Center i 2010, viste at folk i Egypt ikke har noen interesse for et demokrati i Vestlig stil. DE ØNSKER FAKTISK STRENGT ISLAMSK STYRE.

Se på disse resultatene fra Pew gallupen.

Hele 85 prosent av muslimene i Egypt ønsket *en sterk islamsk innflytelse i nasjonens politikk*.

Nesten det samme antallet sa at de som forlot den islamske troen, skulle bli drept for det.

Åttito prosent støttet å steine ekteskapsbrytere, og 77 prosent mener at tyver skulle få hendene sine kuttet av.

Vel over halvparten ville støtte å separere kvinner fra menn på arbeidsplassen.

Femtifire prosent mener at selvmordsbombere som myrder sivile, kan bli rettferdiggjort.

Nesten halvparten har et «positivt syn» på terroristgruppa Hamas, og 3 av 10 er positive mot Hezbollah. En femtedel av egypterne har til og med positivt syn på al Qaeda og Osama bin Laden.

Blant de 18 muslimske nasjoner som Pew undersøkte statistisk, hadde Egypt den høyeste negative rangering mot Amerika: 82 prosent av egypterne misliker U.S.

EN MEKTIG MUBARAK VAR I STAND TIL Å KONTROLLERE ELLER DEMME DE MER EKSTREME SYNSPUNKTENE TIL SITT EGET FOLK. MEN DEN DAMMEN BLE ØDELAGT DA HAN TRAKK SEG TILBAKE.

Mange i Israel og Vesten har underestimert innflytelsen til det Muslimske Brorskap og den populære støtten til anti-Israel politikk. Muslimske bevegelser som er organisert av det

Muslimske Brorskapet, mottar en bølge av støtte gjennom hele Egypt. Ingen ny leder kunne noensinne få styrke til å motstå slik en sterk tro i det egyptiske folk. Dette spiller alt inn i hendene på Iran og dets sterke bånd med det Muslimske Brorskapet.

Og som et resultat av den pro-iranske følelsene på gata, gjorde Egypts interim regjering raske anstrengelser for å gjenopprette diplomatiske bånd med Iran. I mars 2011, annonserte Egypt at det ønsket å «åpne en ny side» med Iran. Teheran reagerte med å utpeke en ambassadør til Egypt, for første gang siden de to nasjonenes haltende diplomatiske forbindelser i 1978. Den egyptiske regjeringa også tok kontakt med Hamas, en Iran-bakket islamittisk palestinsk organisasjon som Kairo tidligere skydde.

Denne profetien i Daniel 11:42 går mot oppfyllelse rett foran øynene på oss i denne endetiden, og det er hovedsakelig på grunn av Irans «fremstøt» mot radikale islam. Men denne pågående utenrikspolitikken vil lede til dens undergang, på en måte som folk flest ikke kan forestille seg!

VIL LIBYA OG ETIOPIA BLI DE NESTE?

De to nasjonene Libya og Etiopia blir nevnt i Daniel 11:43, sammen med Egypt. Disse to nasjonene er nøkkelen som åpner opp strategien til radikale islam. Den strategien vil komme til å ryste U.S. og Europa i dets grunnvoller!

«Han [Nordens konge] får makt over de skjulte skatter av gull og sølv, alle kostbarhetene i Egypt. LIBYERE OG ETIOPERE SKAL FØLGE HANS FOTSPOR» (Daniel 11:43). Hvorfor inspirerte Gud at Libya og Etiopia ble nevnt? Hvert ord i Guds inspirerte Bibel har en betydning. Gud plasserte to nasjoner i det samme verset som Egypt av en bestemt grunn. DETTE VERSET SIER AT LIBYA OG ETIOPIA OGSÅ VIL BLI TETT ALLIERT MED IRAN!

Her er hvordan *Soncino Commentary* definerer *følge hans fotspor*: «Enten slutte seg sammen med hæren hans, eller plassere seg selv og stå på pinne for dem.»

Gesenius' Hebrew-Chaldee Lexicon definerer det uttrykket som «i hans selskap.»

Moffatt oversettelsen sier følgende: «følge i hans spor.»

Så du trenger Å FØLGE MED LIBYA OG ETIOPIA. DE ER I FERD MED Å FALLE UNDER STERK INNFLYTELSE ELLER KONTROLL FRA IRAN, SYDENS

KONGE. Det er derfor de er undertrykt i seieren til Nordens konge.

Hvorfor skulle Iran være så interessert i å få noe kontroll over Libya og Etiopia? Svaret er fengslende til meg.

Alt du trenger å gjøre er å få et godt kart over Midt Østen, med vekt på Middelhavet og Rødehavet. Da kan du se hvorfor Sydens komme, eller radikale islam, er så interessert i en allianse med kontroll over disse to landene (så vel som Egypt og Tunis). De er på to hav som utgjør den viktigste handelsruta i verden!

Hvem enn som har sterk innflytelse eller kontrollerer Etiopia, vil uten tvil også kontrollere de små områdene Eritrea og Djibouti på Rødehavskysten. Disse områdene ble bare nylig uavhengige fra Etiopia. Jeg tror også at Bibelen ser på disse små delene som inkludert som en del av Etiopia.

Å kontrollere Suez kanalen er ikke nok. Egypt prøvde det i 1956, da Britannia, Frankrike og Israel sparket det ut i et angrep. Men hva hvis du har radikale islamittiske nasjoner langs denne sjø-handelsruta med virkelige luftstyrker—inkludert missiler?

Det kunne gi Iran virkelig kontroll over handelen gjennom disse havene. Radikale islam kunne stoppe strømmen av uunnværlig olje til U.S. og Europa!

Iran kunne også eventuelt få kontroll over Jerusalem, dets tredje helligste sted. Jeg tror at Jerusalem er viktigere for Iran enn olje er. De islamittiske folkene har kjempet mot katolske korstog i rundt 1500 år over kontrollen av Jerusalem. Bibelforprofetier sier at et siste korstog er i ferd med å bryte ut.

IRAN BESEIRER JERUSALEM VILLE *PLUTSELIG* GALVANISERE HELE DEN ISLAMITTISKE VERDEN! DET VILLE SPRE RADIKAL MUSLIMSK INNFLYTTELSE TIL MANGE LAND UTENFOR MIDT ØSTEN. Det kunne føre til farlige oppføringer og terror i Europa, Asia og til og med Amerika.

Det hellige Romerriket som snart kommer—en supermakt med 10 konger, dominert av katolisisme og ledet av det mest bedragerske og aggressive Tyskland noensinne—innser at arabisk varme kunne spre seg som ild i tørt gress. Mange katolikker betrakter Jerusalem som sitt viktigste religiøse sted.

Hvis Iran får kontroll over den handelsruta, vil det skape en enorm skade og kaos i Amerika og Europa nesten over natta. Tyskland og Vatikanet, hjertet i Det hellige Romerriket, vil ikke

tillate at Sydens konge får kontroll over Jerusalem og verdens fremste handelsrute!

Jeg gjorde et *Key of David* program 27. januar, 2011. Seerne ble bedt om å følge med Libya og Etiopia, på grunn av ny forståelse jeg hadde mottatt.

Det var nesten ingenting om Libya i nyhetene på den tida. Nasjonen syntes stabil. Mindre enn en måned senere, begynte en borgerkrig.

Du trenger å fortsette med å følge med at Libya og Etiopia gjør en voldsom og rask vending inn i den radikale islamittiske leiren.

Sydens konge vil støte mot Nordens konge, antageligvis fra dets handelsrute makt. Det støtet vil bli en dramatisk krigshandling! Det hellige Romerriket vil reagere med et fullstendig virvelvind angrep—og Iran og radikale islam vil falle øyeblikkelig.

Arabisk-iransk kontroll over Middelhavet og Rødehavet kunne bli den virkelige grunnen til at U.S. ikke er involvert i denne Midtøsten krigen i Daniel 11. Økonomien vår er ustø, dollaren er ekstremt svak, og Iran kunne true eller til og med stoppe all oljen vår og vrake økonomien til U.S. for å holde Amerika utenfor krigen.

PROFETIEN OM LIBYA OG ETIOPIA LÅSER OPP IRANS MILITÆR STRATEGI! Vi skrev om Irans globale ambisjoner for mer enn 15 år siden. De har bare økt siden den gang.

IRANS GLOBALE AMBISJONER

Et etterretningsbrev fra Stratfor datert 22. august 2003, forklarte at i mai det året, etterfulgt det som så ut til å være en avgjørende militær seier for de allierte i Irak, så de omliggende landene, inkludert Saudi Arabia, Syria og Iran, på U.S. som den «dominerende makta i regionen» og anerkjente behovet for å tilpasse seg krav fra U.S. Imidlertid, etter som begivenheter på bakken endret seg, ved at stabiliteten i Irak forverret seg, begynte disse nasjonene å se annerledes på tingene. U.S. blir ikke sett på som den dominerende styrken lenger—de blir sett på som svake, og med behov for hjelp. Denne forandringen hadde størst innvirkning på Iran, som har sterk innflytelse over sjiamuslimene i Irak.

Stratfor uttalte: «Hvis iranerne begynner å tro at situasjonen i regionen er ute av kontroll fra et U.S. synspunkt, da vil enten prisen deres for å holde sjiamuslimene under kontroll bli astronomiske, eller mer sannsynlig, de vil ikke spille på det de ser på som den tapende hesten. [Jeg tror at Iran er mer aggressive i dette scenarioet, enn han tror.]

«Situasjonen i regionen har, etter vårt syn, nådd det kritiske stadiet for De forente stater. Ting går veldig galt for Bush administrasjonen. Trusselen om EN ISLAMITISK OPPREISING FRA MIDDELHAVET TIL DEN PERSISKE GULF, ER IKKE LENGER ET INTERESSANT TEORETISK KONSEPT. [Denne innflytelsen og kontrollen ville til og med utvide seg utover Middelhavet og inn i Nord Afrika.] Med unntagelse av Jordan, blir dette en realitet» - (uthevelser er lagt til gjennom det hele). Realiteten av en Iran-ledet islamsk oppreisning gjennom regionen, har vokst dramatisk i åra siden Stratfor skrev disse orda! Det er fordi det *fortsatt ikke er noen* som har konfrontert *Iran* effektivt!

Saddam Hussein var definitivt en terrorist trussel. Men den *fremste* kilden til terrorisme er Iran. En besluttsom aksjon i Irak, uten å ordne opp med Iran, vil ikke stoppe terrorismen.

Den virkelige makta bak palestinerne er Iran. Ingen andre nasjoner ville våge å finansiere og ganske usjenert oppmuntre til slik terrorisme i Israel. Iran har til og med blitt tatt offentlig for å sende enorme mengder med våpen til palestinerne. I realiteten vet hele verden hva Iran gjør, og Israels terroristproblem fortsetter raskt å forverre seg.

Israel taper krigen mot terroristene, og så vil U.S. og Britannia. En slik terrorisme vil rive fra hverandre ethvert fritt samfunn. Israel er et klassisk eksempel.

Den eneste måten å vinne en slik krig er å behandle kilden til terrorismen, eller avskjære hodet på terrorist slangen. Men verken U.S. eller Israel har viljen til å takle Iran—selv om det er *den viktigste delen* av «ondskapens akse» i Midt Østen.

I 2002 satte President Bush betegnelsen «ondskapens akse» på Iran, Irak og Nord Korea. Iraks regjering har blitt styrtet. Vi kan imidlertid ikke vinne denne krigen med mindre vi også fjerner Irans lederskap. Men amerikanske og britiske ledere mangler forståelsen og motet til å vinne. Og pressen er farlig pasifistiske. Våre folk mangler viljen til å vinne denne krigen mot terrorisme.

President Bushs betegnelse om ondskapens akse var absolut korrekt. Han ble imidlertid angrepet av liberale politikere og pressen for den uttalelsen. Det illustrerer smertelig Amerikas farlige mangel på viljestyrke.

Tony Blairs regjering falt, ikke i en liten grad, på grunn av dens støtte til Irakkriegen. Etter en slik fremvisning av Britannias militær i Irak, skulle folk omfavne herr Blair. Men de britiske (og amerikanske)folkene er for svake til å kjempe en virkelig krig. Vi mangler viljen til å vinne en blodig, langtrukken krig.

Fruktene og bevisene fra de to siste tiåra beviser overveldende hvor kongen av statssponset terrorisme er! HELE VERDEN KAN SE DET. Løsningen på terrorisme er imidlertid å GJØRE noe med det! Vi må konfrontere kilden. Terroristbevegelsen strømmer ut fra Iran.

Herr Armstrong sa for mer enn to tiår siden at «Amerika har vunnet sin siste krig.» Han så den gang at stoltheten i den militære styrken vår hadde blitt knust!

Hele det geografiske området som Stratfor drøfter er nå sterkt influert av Iran. HVIS IRAK FALLER TIL DENNE TERRORIST NASJONEN, DA VILLE IRAN I REALITETEN KONTROLLERE HELE DETTE OMRÅDET—SOM INNEHOLDER MESTEPARTEN AV VERDENS OLJE!

Men situasjonen blir til og med mer skremmende.

EN ATOMMAKT

I 1992, skrev *New York Times*: «Etter som den blir verdens oljemakt nest etter Saudi Arabia, FORVENTES DET AT IRAN VIL GÅ VIDERE MED SINE STORE AMBISJONER OM Å BLI DEN VIKTIGSTE REGIONALE MAKTA I DEN PERSISKE GULF, ET LENGE HOLDT UTENRIKSPOLITISKE OBJEKT» (7. november, 1992).

Artikkelen undersøkte hvordan Iran planla å oppnå dette målet: «Mer forstyrrende for andre land i dette området og til Vesten, er den andre siden av Irans plan for å nå dette målet: ET STORT OPPRUSTNINGSPROGRAM, for det meste finansiert ved nye oljepenger.»

Islamic Affairs Analyst fra Gloucester, England, trykte en artikkel i august 1994 som sa: «Iran fører en parallell politikk med å omringe Israel med uforsonlige fiender. ... Tyrkia beveger seg nærmere Iran ...» På Israels nordside, har Iran

oversvømt Hezbollah i Libanon med penger og våpen. Med Hamas i kontroll over Gaza, kunne Teheran antenne en annen konflikt på Israels vestlige og nordlige grenser til hvilken som helst tid. Iran åpner også opp en annen front i Vest Banken, som kryr av fanatikere som har sympati for Iran, hvis ikke på betalingslista deres. Og Egypt, etter utstøtelsen av Mubarak, beveger seg raskt mot å kvitte seg med fredstraktaten med Israel, etter hvert som det beveger seg inn i Irans leier.

Sjiamuslimene kontrollerer selvfølgelig Iran og er en *majoritet* (60 prosent) i Irak. U.S.' fjerning av Saddam Hussein i 2003, åpnet veien for Iran til å infiltrere Irak sterkt, ved å forsyne dem med våpen, finansiere og trene sjiamuslim militser, sende tusenvis av operatører inn i landet og etablere økonomiske bånd med det. Dessuten er det mektigste politiske partiet i Irak alliert med Teheran. Dette kunne bli en avgjørende faktor som kan forårsake at *Irak* faller under Irans kontroll.

Den artikkelen fra 1994 i *Islamic Affairs Analyst*, sier videre: «Ved å starte ved foten av Rødehavet, vil Iran gå i gang med å øke dets innflytelse betydelig i både Somalia og Yemen. ...

«Videre opp langs Rødehavskysten, er Sudan allerede fast i proiranske hender med [Omar Hassan] al-Bashirs militærregime ikke mer enn en front for Hassan al-Tourabis islamister. Og det er fra baser i Sudan at islamittiske fundamentalister begynner å underminere stabiliteten til det nylig uavhengige Eritrea, som, det skulle legges merke til, nå kontrollerer alt av det som var Rødehavskystlinjen til Etiopia.»

Disse trendene har fortsatt til i dag. Iran har fortsatt å sende væpnede skipslaster til islamister i Somalia. I mars 2008, signerte Iran en militæravtale med Sudan. I mai 2008, drev det dets bånd med Eritrea videre fram, ved å signere handels og investeringsavtaler. Igjen, det følgende året, i april 2009, ble Iran og Eritrea, sammen med Algerie, enige om å utvide det tosidige samarbeidet sitt. Iran har en skremmende innflytelse og kontroll i Nord Afrika som forsterket seg veldig med urolighetene som begynte å bryte ut i arabiske stater, tidlig i 2011. Den tunisiske regjeringa falt i januar, sannsynligvis inn i hendene på de radikale muslimene. Ennahda partiet, det islamittiske partiet som er forbudt under diktaturet til Zine el-Abdine Ben Ali, kom raskt til syne som den mektigste styrken i landet. Iran har også infiltrert Yemen og Bahrain sterkt, og det er dypt

rotfestet i Afghanistan. Mange moderate arabiske nasjoner frykter, og er redde for å fornærme, Iran.

En av de mest bekymringsfulle aspektene av Irans voksende makt, er dets flørting med atomvåpen. I 1992 kjørte avisa, *the European*, en forsideartikkel med tittel: «Iran Har A-Bombe,» som uttalte: «Iran har skaffet seg minst to atomstridshoder fra et parti som offisielt er listet opp som 'forsvunnet' fra den nylig uavhengige staten Kazakhstan, tidligere en del av Sovjet Union.» Tatt i betraktning av Irans aggressive utenrikspolitikk, har denne rapporten så visst en ring av sannhet.

På toppen av dette har Iran hatt sitt eget atomprogram i mange år. Det har blitt lekket informasjon som viser at Iran, mens de offentlig uttaler at dets program er kun for energi bruk, faktisk ønsker at andre nasjoner vet at det kunne utgjøre en atomtrussel. I mai 2011, rapporterte det internasjonale atomenergi byrået at Iran har arbeidet med å utvikle en avtrekker for en atombombe.

Her er hva *Islamic Affairs Analyst* fra 13. mai, 1992, sa: «Det viktigste strategiske målet til Iran er å dominere Den persiske gulf og omgivelsene. Et viktig steg for å oppnå dette målet, er å VINNE UBESTRIDT LEDELSE I DEN RADIKALE ISLAMITTSKE LEIREN.» Mange av de gode etterretningsrapportene om Iran har vist seg å være sanne. Ser vi virkelig hvor mektige Iran har blitt militært?

Professor Barry Rubin skrev i juli 2007: «Iran prøver å øke innflytelsen sin på tre måter: propaganda og provokasjon; fremme av vasall grupper, og ved å prosjektere statens egen makt. I dag sponser Iran radikale islamske grupper i Afghanistan, Irak, Libanon, og blant palestinerne så vel som i andre land. Dets to viktigste vasaller er Hezbollah i Libanon og den palestinske Hamas gruppa» (*Global Politician*, 25. juli, 2007).

Og «supermakta» U.S. tillater Iran å fortsette med å sponse voldelig terrorisme!

STØTET

Med hensyn til saken der Iran hevdet dets autoritet i et territorialt krav i vannene i Den persiske gulf i 1993, skrev *Washington Report on Midle East Affairs*: «Iran kalkulerer tydeligvis

nøyaktig hvor langt de kan STØTE naboene sine ...» (juni 1993). Den samme støtende tilnærmingen ble demonstrert i mars 2007, da Iran tok 15 britiske sjømenn til fange, i irakiske farvann, og holdt dem fanget i 13 dager.

Scenen har blitt satt opp for en islamittisk gruppe av nasjoner å bli ledet av Iran, som den profeterte Sydens konge, som vil gjøre fremstøt mot Nordens konge, Den europeiske unionen. «I endens tid skal Sydens konge STØTE sammen med ham. Nordens konge skal storme fram mot ham med vogner og med hestefolk og med mange skip. Han skal falle inn i landene, oversvømme dem og dra videre» (Daniel 11:40). La oss ikke glemme at dette er en *endetids*-profeti.

Iran har en utenrikspolitikk med en mengde «støt.» Og etter slutten på dens krig med Irak i 1988, har Iran hopet opp et veldig arsenal av våpen til å bakke opp dens aggressive utenrikspolitikk, og det arsenalet inkluderer kjemiske og biologiske våpen.

Sydens konge, eller Iran, vil «gjøre fremstøt» mot ham—det er Nordens konge (Den europeiske union). *Gesenius' Hebrew-Chaldee Lexicon* sier at ordet å *støte* betyr «støte med—brukt om dyr med horn.» Det blir «brukt i overført betydning om en seierherre som legger nasjoner i bakken foran seg.» Det betyr også å føre krig mot. *Støte* er et voldsomt ord! Dette støtet dreier seg uten tvil om Jerusalem og bibelske Juda (kalt Israel i dag)—akkurat slik sammenstøt gjorde i Korstogenes tid. Den byen er den tredje viktigste hellige byen i den islamittiske verden. Pave John Paul II har snakket offentlig om muligheten av å flytte hovedkvarteret til Den katolske kirken dit.

Disse to store og mektige religionene ønsker begge inderlig Jerusalem. Folk flest tror at den israelske fredsprosessen og andre lignende forhandlinger fører til fred. I VIRKELIGHETEN FØRER DE TIL KRIG!

DEN PÅGÅENDE DRISTIGE OG AGGRESSIVE UTENRIKSPOLITIKKEN TIL IRAN MÅ FØRE TIL KRIG. DET VIL ENTEN SEIRE ELLER BLI BESEIRET. Bibelprofetier gjør det klart at Iran vil bli beseiret—men ikke av hendene til Amerika og Britannia. Disse siste to landene vil falle i sosial og økonomisk ruin selv før denne profetien er oppfylt.

Hvis det ikke er sant, hvorfor leder da ikke Amerika, eller i det minste er involvert i, denne profeterte krigen?

En *ny supermakt* reiser seg i Den europeiske unionen. Bibelen kaller dette konglomeratet for Nordens *konge*. Det skal en *konge* til for å velte en annen *konge*.

TIDA DA BRITANNIA OG AMERIKA VAR SUPERMAKTER, ELLER KONGER, ER HISTORIE! Og vi trenger å forstå *hvorfor*.

Kan vi se at denne nye europeiske supermakta reiser seg på verdensscenen nå? Ja, det kan vi. Du kan få et godt innsyn i det ved å iakttatt Tyskland og Frankrike. Britannia og Amerika beseiret Tyskland i to verdenskriger. Deretter ledet de Tyskland i arbeidet med å gjenoppbygge den mektige nasjonen deres—spesielt etter annen verdenskrig. Britannia og Amerika reddet Frankrike i begge verdenskrigene.

Både Frankrike og Tyskland har all grunn til å være nære venner med Amerika og Britannia. Men det motsatte er sant! Overskrifter i media viser oss det daglig. Tro det eller ikke. Gud reiser opp denne europeiske stormakta for å straffe Amerika og Britannia (be om det gratis heftet vårt *Tyskland og Det hellige Romerriket*).

ULÆRTE HISTORIELEKSJONER

Fredstraktater i Midt Østen dominerer nyhetene—slik alle slags fredstraktater gjorde det like før annen verdenskrig begynte! Det er bare *et annet viktig tegn* på at KRIG ER I FERD MED Å EKSPLODERE I MIDT ØSTEN! Og det vil lede til tredje verdenskrig.

Å bli trollbundet av fredstraktater har holdt den vestlige verden fra å se fullt ut, og oppdage Irans massive plott for å kontrollere Midt Østen. Det ville aldri bli stoppet av en fredstraktat! Bare en overordnet makt kunne noensinne stoppe denne ekstreme islamittiske bevegelsen! *Den kosteligste juvelen i Irans plan er å BESEIRE JERUSALEM!* Dette ville da galvanisere den islamittiske verden til å stille seg bak Iran! De vil komme langt med ambisjonene sine, men vil aldri fullt ut beseire Jerusalem.

Hvordan er det mulig for meg å vite dette? Hvis Iran eller radikale islam ville beseire Jerusalem, da ville vi se veldig uvitende ut. Men Bibelen din sier at det *ikke* vil skje. Imidlertid uttaler også Bibelen at en annen spesifikk makt vil beseire Jerusalem.

Slike uttalelser skulle få deg til å bevise hvorfor vi kan komme med disse profetiske uttalelsene og iakttatt at de skjer—akkurat slik

vi sa. Du behøver å bevise hva vi sa—mens det fortsatt er tid!

Herr Blair og herr Bush hadde visjonen til å se at nasjonene våre ikke kan vinne krigen mot terrorisme uten å bruke makta vår! De prøvde å begrense Irans innflytelse ved å velte regjeringene i Afghanistan og Irak. Men selv ikke de ønsker å gi seg i kast med Iran.

De fleste av politikerne våre, pressen og universitetene våre, forstår *ikke* terrorisme—de forstår heller ikke *historie*! Winston Churchill sa «historien til mennesket er krig.» Feilinformerte folk liker å tro at det ikke er sant.

Supermakter kan ikke overleve i denne onde, stridende verden uten *viljen* til å føre lange, harde kriger. Dette er den virkelige verden som vi lever i; fantasier vil ikke forandre den realiteten.

I 1930 åra, advarte Winston Churchill Britannia og Amerika mot Hitler. Politikerne, media og utdanningsinstitusjoner var overveldende pasifistiske og imot ham. (Dette blir forklart grundig i det gratis heftet vårt *Winston Churchill: Vekteren*). Han sto faktisk alene blant verdens ledere! Og det kostet oss nesten seieren i annen verdenskrig! VI HAR LÆRT PRAKTISK TALT INGENTING FRA CHURCHILLS ADVARSEL. I virkeligheten har pasifistene blitt mye sterkere i dag.

Hvilken som helst nasjon eller blokk som gjør det av med den fremste supermakta, *blir* selv den fremste supermakta! Dette er leksjonen om *menneskenatur* og om *historiebøkene* våre. En supermakt kan ikke springe og gjemme seg.

Lederne våre mislykkes med å forstå historie fordi de neker å forstå at det er ond menneskenatur i ethvert individ på Jorda—inkludert deg og meg! (Jeremia 17:9). Vegringen vår mot å bruke den militære styrken vår er for eksempel ikke på grunn av rettferdighet, som vi ønsker å tro, men foraktelig svakhet som et resultat av syndene våre. Vi mangler simpelthen tro, karakter og mot til å kjempe mot Iran, den fremste terroristnasjonen i dag. Til slutt vil vi vise oss å være for svake til å overleve!

Sydens konge handler om statssponset terrorisme. Det er hvordan Iran blir *konge*! Daniel 11:40-43 er en *endetids*-profeti. Det handler om en nasjon som alltid er *støtende* i utenrikspolitikken sin. Den støter inntil den begynner en krig. Å ha slik makt, betyr at det må være et stort oljeproduserende land.

Profetiene viser at denne kongen er nær Jerusalem, Egypt, Etiopia og Libya.

Hvem andre kunne dette være i denne endetiden enn Iran?

Iran er ekstremt radikal og kongen over radikale islam. Hvor leder alt dette? Til krig! Akkurat slik det har gjort i fortida. Det leder til en skremmende krig med masseødeleggelsesvåpen. Det kan ikke føre til noe annet.

En grunnleggende forståelse om menneskenaturen og historie skulle fortelle oss det. All verdens ønsketenking ville ikke stoppe den katastrofen—akkurat slik som pasifistenes drømmer i 1930 åra ikke stoppet Adolf Hitler!

HISTORIEN TORDNER FOR Å VEKKE OSS OPP.

Den store russiske forfatteren Fyodor Dostoyevsky fryktet russisk *radikalisme* og hva den kunne gjøre mot landet hans. Bare dager etter at han døde, ble tsaren drept og styrtet av radikale. Hvor førte den radikale bevegelsen deres dem? Til Joseph Stalin og spredningen av voldelig kommunisme til mye av verden.

Så hvor vil iransk radikal tenking føre Iran? Til statssponset terrorisme—som vil utløse tredje verdenskrig, som vil bli en atomkrig! På dette tidspunktet har vi tilstrekkelig styrke til å stoppe dem, men ikke viljen.

Vi frykter å gjøre front mot *opphavet* til statssponset terrorisme i Midt Østen. Vi kan aldri vinne krigen mot terrorisme uten å behandle denne realiteten. Vi kan ikke *forhandle* en seier. Bare *overlegen styrke*, og *viljen* til å bruke den, kan vinne. Det er den *eneste* måten å stoppe statssponset terrorisme på.

«Dersom dere enda ikke lyder meg, da vil jeg tukte dere sju ganger mer for deres synder. *Jeg vil bryte ned den styrke som dere er så stolte av.* Jeg vil gjøre himmelen over dere som jern og jorden under dere som kobber» (3 Mosebok 26:18-19). Profeten Daniel fortalte at dette var en endetids-profeti (Daniel 12:9; 9:12-14). Lille Israel har mer militærmakt enn Iran, men frykter å bruke den. Det samme er tilfellet med Britannia. Og det er for visst sant om Amerika. Men nasjonene våre frykter å bruke styrken sin—på grunn av syndene våre. «Styrken som [vi] er så stolte over» *har blitt* brutt ned! Vi mangler simpelthen viljen til å opprettholde krigen vår mot terrorisme.

Vi kjemper terroristkrigen på den måten som statssponsede terrorister ønsker at vi skal utkjempe den—noe som betyr at

vi aldri kan vinne. De forstår at de vil vinne ved å utkjempe krigen på deres måte. Det er *derfor* de fører denne terrorkrigen! Terrorist krigføring ville være en fiasko hvis vi hadde viljen til å bruke styrken vår mot statssponset terrorisme.

Nasjoner må bli holdt ansvarlige og bli stilt til ansvar for å sponse terrorisme. HVORDAN TØR EN NASJON Å FINANSIERE OG STØTTE TERRORISME I EN ANNEN NASJON!

Mesteparten av etterretningsrapportene åpenbarer at Saudi Arabia finansierer sterkt terrorisme i Israel (og til og med mot U.S.). Hvorfor? DET ER FORDI SAUDIERNER FRYKTER TERRORISTENE MER ENN DE FRYKTER DEN AMERIKANSKE «SUPERMAKTA»!

EN VIRKELIG SUPERMAKT VILLE SIMPELTHEN IKKE TILLATE ET SLIKT FORRÆDERI. DET ER EN KRIGSHANDLING Å FINANSIERE TERRORISTER! De som støtter terrorisme, er mer skyldig enn terroristene. De gjør alt dette mulig.

Hvis Amerika og Britannia holdt de nasjonene som støtter terrorisme ansvarlig, ville vi tørrelgge terroristsvampen. Hvis det iranske lederskapet ble eliminert, ville hele kursen til Midt Østens historie forandre seg radikalt for det bedre, fordi det er *kongen*. Trist, men Bibelprofetier åpenbarer at dette ikke vil skje.

VÅR ENDELIGE SUKSESS VIL BLI BESTEMT AV FORHOLDET VÅRT TIL GUD. Hvis Gud er for oss, kan vi ikke tape. Men hvis Gud er *imot* oss, kan vi ikke vinne. Og Bibelprofetier forteller at Gud er imot oss og forbanner oss.

Etter å ha styrtet Saddam Hussein, hadde Amerika en fantastisk mulighet til å presse Iran.

Syria ville raskt gi etter hvis Iran ble slått, eller tvunget til å stoppe med å støtte terrorisme. Og så ville andre islamittiske nasjoner.

I stedet ser Syria og Iran hvor splittet vi er hjemme. Bush og Blair regjeringene ble veldig upopulære - simpelthen fordi de hadde viljen til å bruke styrken vår! Statsminister Tony Blair ble avsatt fra stillingen sin, og president Bush gikk midt i en storm av hatefull kritikk. Terroristnasjonene ser den skamfulle splittelsen vår og svakheten, og de blir til og med oppmuntret til å støtte terrorisme mer!

Stoltheten over styrken vår har blitt brutt!

Så ståledd deg for en skremmende framtid.

Alt vi trenger å gjøre er å se på Israel. Kan Israel vinne dets kamp mot terrorisme? Iran og andre nasjoner fortsetter

å bevæpne den endeløse strømmen av terrorister. Den eneste måten å snu det rundt er å stoppe Iran.

President Bush sa at det kommer terroristangrep, ikke på grunn av vår styrke, men fordi vi blir oppfattet som svake. Men det er mer enn en oppfatning om svakhet. *Vi er svake.*

Iran og terrorister jager på vår svakhet. STATSSPONSET TERRORISME EKSISTERER BARE PÅ GRUNN AV VÅR SVAKHET!

Dette marerittet leder imidlertid DIREKTE til tilbakekomsten til Jesus Kristus. Det er den beste nyheten som det noensinne er mulig å høre for denne verden! Denne onde verden med terrorisme og kriger er i ferd med å ta slutt for alltid. Den vil snart bli byttet ut med en verden full av velstand og fred.

ER IRAK I FERD MED Å FALLE TIL IRAN?

Det mektigste islamittiske landet i Midt Østen er *Iran*. Kan du forestille deg hvilken makt det ville ha hvis de vant kontroll over Irak, som en gang var den tredje ledende oljeeksportøren i verden? Jeg forutsa så langt tilbake som i 1992, at dette kunne skje.

Her er det som jeg skrev i desember 1994: «En slik overtalelse [av Irak] av Iran ville SJOKKERE verden—særlig Europa. Det ville være et sterkt dytt for Europa å forene seg raskt. Slik en bevegelse ville, etter all sannsynlighet, gi Iran makt til å forårsake en veldig økning i oljeprisene. [De ville i realiteten da kontrollere så godt som all oljen i Midt Østen.] Dette kunne hjelpe til å utløse en kollaps av den vestlige verdens svake valutaer. Dette kunne igjen få Europa til raskt å forene seg til den mektigste økonomiske blokka i verden. Selve den hendelsen er profetert å skje, i din egen Bibel!» («Er Irak i ferd med å falle til Iran?», *Philadelphia Trumpet*).

Du skulle lese det avsnittet igjen!

Den måten som disse begivenhetene har utviklet seg på siden den tida, har åpnet veien for det scenariet å bli oppfylt til og med mer dramatisk enn jeg forestilte meg.

I 2003, eliminerte De forente stater ledelsen i Irak. Saddam Hussein var den eneste lederen som Iran fryktet. U.S. ryddet ham av veien, men har det viljen eller styrken til å vokte byttet fra krigen? Profetiene erklærer at de ikke vil gjøre det. Amerika

kom til enighet om å trekke alle troppene sine ut av Irak ved slutten av 2011.

U.S. ryddet effektivt veien for det sjiamuslimske Iran til å styre over det sjiamuslimske Irak!

Det var U.S. som overmannet den serbiske lederen, Slobodan Milosevic, i Kosovo krigen i 1999. Han var den eneste lederen i Europa som Tyskland fryktet.

DET FORBLØFFENDE PARADOKSET KAN VÆRE AT U.S. STYRKER RYDDET VEIEN FOR BÅDE NORDENS KONGE OG SYDENS KONGE—OG TIL SLUTT BANET VEIEN FOR SIN EGEN ØDELEGGELSE.

New York Times fra 1. mai, 2003, sa: «I de aller siste ukene har det piplet en stødig strøm av etterretningsrapporter om forsøk fra Irans side om å influere og forme begivenheter inne i Irak.

«Etter amerikanske analytters syn, ønsker ikke Iran velkommen en sterk amerikansk rolle i Irak, som ville forlenge Amerikas politiske og militære innflytelse i regionen.

«I denne vurderingen, er Iran ikke ute etter å konfrontere amerikanske styrker, men å influere begivenheter slik at De forente stater mislykkes i sin anstrengelse med å forme Irak, og bestemmer seg for å dra sin vei.» Begivenheter har senere vist hvor riktig denne vurderingen var.

Visse sider av det irakiske felttoget, avslørte amerikansk svakhet. Og selv om den nåværende administrasjonen i U.S. sverget på ikke å la et iranlignende teokrati å vinne fram i Irak, har det vist at det mangler politisk vilje til å se denne forpliktelsen hele veien igjennom. Iran har allerede stor innflytelse innen regjeringa i Irak. Den irakiske regjeringa under den sjiamuslimske statsministeren, Nouri al-Maliki, har gode forbindelser med Iran, og støtten fra den geistlige Iran-bakkede anti-amerikanske sjiamuslimske Muqtada al-Sadr, var nødvendig for at al-Maliki kunne forme en regjering i 2010 etter et ni måneders dødvann. Bibelen viser at Amerika vil mislykkes i å demme opp Iran på den måten det håper å gjøre det.

Det er klart at Iran arbeider fra alle vinkler for å øke innflytelsen sin over den sjiamuslimske flertallsbefolkningen i Irak, og ta kontroll over dets massive oljerikdom.

Like etter at Bagdad var tatt av koalisjonsstyrkene, ble det raskt klart hvor mye de iranske sjiamuslimene allerede hadde gjort innfall i Irak, selv under Saddam Husseins diktatur.

Etterretningsgruppa Stratfor skrev dette i dets War Diary 23. april, 2003: «Den sjiamuslimske befolkningen skaper et alvorlig administrativt problem for De forente stater. Dette var delvis forventet, delvis en overraskelse. Overraskelsen er ikke i omfanget av antiamerikanisme, men i omfanget av organisasjon. Sjiamuslimene er mye bedre organisert enn det U.S. etterretning trodde. Det er klart at deres langsiktige mål er å styre Irak. ... [De arbeidet mot det målet lenge før U.S. angrep Irak.]

«De forente stater kan virkelig ikke slå ned på sjiamuslimene, og sjiamuslimene vet det. U.S. tropper i styremodus for opptøyer er ikke det imaget Washington ønsker seg. ... Til sist er løsningen på dette problemet sannsynligvis i Teheran. Den irakiske sjiamuslim samfunnet, til den grad som det er organisert, kan takke Iran for den organisasjonen. Irans mål er enkelt: Å få De forente stater ut av Irak. Embetsmenn i Teheran forventer ikke at dette vil skje øyeblikkelig, men de forventer at det vil skje.» Teherans suksess er nå nesten fullført.

Washington er i en fryktelig vanskelig stilling med hensyn til Iran. I stedet for å bruke Irak som en ny base i Midt Østen, som de kan prosjektere makt over Iran fra, er U.S. tvunget til å spille pent sammen med sin nye nabo, for ikke å provosere dem. I 2002, i en State of the Union tale, stemplet president Bush Iran som den nest største i «ondskapens akse.» Like etter at Bagdad falt, kom det truende hint om at det var best for Iran å være forsiktige. Nå—selv om U.S. har vært diskre angående det—*blir Iran sett på som en ALLIERT, for å motivere de irakiske sjiamuslimene til å etablere orden innenfor området med erobring!*

Iran arbeider selvfølgelig gjennom standard politiske og diplomatiske kanaler for å plassere seg i posisjon for å kunne holde lager i det nye Irak, og arbeider med Det irakiske regjeringen, for å befestе økonomiske bånd og utnytte andre diplomatiske kanaler. Men virkelig interessant var noen av skrittene som U.S. tok for å prøve å sikre dets interesser, som demonstrerte dets *avhengighet* av det islamittiske regimet.

Et eksempel var Amerikas tilnærming til sjiamilitsen. Den offentlige linjen var at U.S. hadde «nulltoleranse» for uavhengige militser i Irak. Men koalisjonsstyrker så en annen vei, mens bevæpnede medlemmer av disse militsene patroljerte byer i sydlige Irak. Ifølge en nasjonal offentlig radio rapport fra 8. september 2003, arbeidet Badr Brigade med U.S. styrker,

for eksempel med å gå på raid med dem for å oppspore tilhengere av Saddam, og amerikanerne godkjente at medlemmer av brigaden bærer våpen. Hva var sjiamuslimenes pris være for å hjelpe U.S.? I dag sitter en sjiamuslimsk dominert regjering med makta i Irak.

I et intervju med IRNA nyhetsbyrå i september 2003, ga Irans siste president, Hashemi Rafsanjani, en nedslående versjon av disse begivenhetene. «Selv om De forente stater har en fysisk tilstedeværelse i landene som omringer oss, ER REALITETEN AT DE FORENTE STATER FAKTISK ER OMRINGET AV IRAN,» sa han.

Er det bare høyrøstet prat? Se ærlig på situasjonen, og du kan se at det er sant! Iran har så visst «omringet» Amerika, fordi det er KONGEN til de terroristspensende nasjonene!

Stratfor skrev om omfanget på den økende iranske innflytelsen i Midt Østen, midt i oppstanden som feide over regionen i begynnelsen av 2011. «Som Iran har minnet alle U.S. allierte i regionen, under de nylige urolighetene, fra Bahrain til Saud Arabia og fra Yemen til Israel, at Teheran er den stigende makta og den ene som fyller vakuemet som Amerika etterlater. Det er Teheran som har et sterkt, etablert nettverk med fullmakter og hemmelige agenter allerede på plass i nøkkelposisjoner gjennom regionen. Det kan framkalle uro i Gaza eller Libanon som sprer seg over til Israel, og det kan i det minste forverre opprørene i Bahrain, hjemmet til den Femte Flåten til U.S. og som er på dørstokken til Saudi Arabias egen sjiamuslimske befolkning i det oljerike øst. Iran har gjort alt dette mens U.S. tropper har forblitt i Irak, og hva det har oppnådd så langt, er bare et varsel (og med hensikt) om hva som kunne være mulig hvis Persia dominerte Mesopotamia, det naturlige springbrettet til alle andre nykommere i regionen ...

«På grunn av urolighetene i 2011, er den amerikanske stillingen i Den persiske golf verre enn hva Washington kunne ha forestilt seg selv på slutten av 2010. Washington står tilbake med det samme uløste spørsmålet: *hva de skal gjøre med Iran og iransk makt i Midt Østen*. For det har ikke funnet en løsning på dette. Muligheten av å opprettholde en divisjon av U.S. tropper i Irak, ville simpelthen være en nødhjelp, ikke en løsning. Men selv det ser stadig mer utilstrekkelig ut etter som 2011 går framover, særlig siden de amerikanske regionale alliertes tro på Washington har vaklet» (14. april, 2011).

Profetiene som vi har sett på, viser at De forente stater ikke vil være en hovedspiller i regionen særlig lenger. Og denne Sydens konge vil ta sikte på et annet mål—Nordens konge.

VIRVELVINDEN

Etter *støtet*, vil Nordens konge komme mot Sydens konge som en «virvelvind-kjv». Vi har sett hvordan Sydens konge ville støte mot Nordens konge. *Gesenius Lexicon* sier dette om ordet virvelvind: «brukt om bevegelsen til en storm eller uvær... å feie vekk i en storm, å jage som et uvær; og hissig som et uvær; med den implikasjonen at folkene er 'skrekkslagne.' *Strongs' Concordance* definerer det: «å få til å skjelve av frykt.»

Dette er den slags krigføring som blir iverksatt av Nordens konge. Det er krigføring med *lynkrig!* Det er fordi Tyskland leder den europeiske sammenslutningen. Det kunne godt være et atombombeangrep som skaper en ildstorm! Nordens konge vil ødelegge Sydens konge. *Gesenius' Lexicon* definerer videre *virvelvind* som «få til å gå kaldt nedover ryggen på en person som er skrekkslagen.» Vi entrer nå slike skremmende tider!

Alle de enorme lagrene med våpen *vil bli brukt*. VÅPNENE SOM ER SKAPT AV MENNESKET, HAR ALLTID BLITT BRUKT! Bibelprofetiene forteller oss hvordan de vil bli anvendt.

Begge kongene kappes om makt PÅ EN VELDIG AGGRESSIV MÅTE—, og kløfta mellom de to vokser. Sammenstøtet mellom disse to kongene er ikke en ubetydelig begivenhet på verdensscenen. DET ER ET SAMMENSTØT SOM VIL ALARMERE HELE VERDEN!

Det blir antydnet i Daniel 11:40 at det vil bli en øyeblikkelig respons til *støtet*. Det er krigføringen i naziststil fra annen verdenskrig. Sydens konge tenker antageligvis at Tyskland vil reagere på samme måte som U.S.—noe som på det beste er tvilrådig. Hvis de tror det, er de i ferd med å få et bittert sjokk!

Selv stilen på krigføringen som blir beskrevet her, er til en viss grad avslørende om hvilken nasjon som leder Nordens konge. Tyskerne beveger seg lynraskt i krigføring—ulik den langsommere russiske bjørnen.

Når Sydens konge støter sammen med Nordens konge, vil den europeiske kongen være seirende. Deretter vil Nordens konge forene seg med resten av den arabiske verden, som ikke

er alliert med Iran, for å ødelegge Amerika, Britannia og Juda (kalt «Israel» i dag).

Etter at krigen eksploderer i Midt Østen, er det sannsynlig at det vil bli et tordnende rop om en fredsmekler i Jerusalem. Nordens konge vil, uten tvil, ta jobben, men vil så raskt fortsette med krigføringen sin! (Esekiel 23 drøfter et skammelig lureri. Be om det gratis heftet vårt *Esekiel: Endetids profeten.*)

Russland og Kina vil sette skrekk i Nordens konge. «Da skal rykter fra Østen og Norden forferde ham. Han drar ut i stor harme for å ødelegge og utrydde mange» (Daniel 11:44). Nordens konge vil da bli slått. «Han slår opp sine kongelige telt mellom havet og det fagre, hellige fjell. Men så går det mot slutten med ham, og det er ingen som hjelper ham» (vers 45). Her ser vi en stor religiøs leder—med «sine kongelige telt» - som flytter hovedkvarteret sitt til Jerusalem. Men han vil også komme til sin slutt. Hvorfor?

I 1994, før den oppreklamerte tusenårs jubileumsfeiringer til Vatikanet, uttalte pave John Paul II følgende: «Ettersom vi nærmer oss år 2000, har vi tro på at Jerusalem vil bli *fredsbyen* for hele verden, og at alle folk vil kunne komme sammen der, i særdeleshet troende av de religionene som finner førstefødselsretten sin i troen til Abraham» (*Parade*, 3. april, 1994).

Paven var veldig presis i denne uttalelsen: «Jerusalem vil bli FREDSBYEN FOR HELE VERDEN,» men *ikke* på den måten som han tror.

Jesus Kristus vil være her i veldig nær framtid. Og Han vil bringe fred til hele verden! Det er en stor grunn til at det er så mye bråk om Jerusalem i denne endetiden. Satan vet at Gud vil styre verden, og til og med universet, *fra Jerusalem*. Bibelen sier at vi er i ferd med å se et religiøst sammenstøt, som vil ryste hele verden! Denne profetien må ennå bli oppfylt.

Satan hater selvfølgelig denne profetien, fordi han vil bli kastet ned i en bunnløs avgrunn (Åpenbaringen 20:1-3).

For en fantastisk framtid mennesket har. Og all denne herligheten vil stråle ut fra Jerusalem!

Kapittel to

En mystisk allianse

LA OSS SE PÅ EN SALME SOM INDIKERER STERKT HVILKE LAND SOM vil bli alliert med Sydens konge. Denne profetien lister opp flere moderate islamske nasjoner som vil alliere seg med Assur (Assyria), eller dagens Tyskland. Fordi dette vil skje *etter* at Tyskland og Den europeiske unionen beseirer Sydens konge, kan vi slutte at disse landene ikke vil bli ødelagt i «virvelvinden» som blir beskrevet i Daniel 11:40.

«Gud, ti ikke! Vær ikke stille og hold deg ikke i ro, Gud! For se, dine fiender larmer. De som hater deg, løfter hodet. Med svik legger de HEMMELIGE PLANER mot ditt folk [Israel], og de rådslår mot *dem du verner*» (Salmene 83:2-4). De som Gud «verner» er Hans egne, utvalgte, Kirkemedlemmer. Midt imellom disse krigende nasjonene, beskytter Gud Sitt folk (Åpenbaringen 12:14). Som i så mange andre bibelske profetier, ser vi Guds utvalgte i rampelyset.

Dine «fiender» er en islamsk allianse med Nordens konge, som er i ferd med å angripe dagens etterkommere til Israel. Ofrene er først og fremst Amerika, Britannia og Juda (den lille nasjonen so blir kalt for *Israel* i dag). Bibelprofetier sier at endetids-nasjonene til Israel, vanligvis er fryktsumme og godtroende som en «enfoldig due» (Hosea 7:8-12). Fiendene deres benytter seg av svakheten deres til å ødelegge dem (Hosea 5:5). Gud beskytter Israels nasjoner fra alvorlig fare bare hvis de er lydige—noe som de *ikke* er, i denne endetiden.

«De sier: Kom, LA OSS UTSLETTE DEM, SÅ DE IKKE MER ER ET FOLK, SLIK AT INGEN LENGER MINNES ISRAELS NAVN!» (Salmene 83:5). Målet deres er å ødelegge Israel *fullstendig*—inkludert Amerika og Britannia!

Lederen av Iran, Mahmoud Ahmadinejad, har sverget å viske den jødiske nasjonen ut av kartet. Men fiendene i Salme 83 har noe som til og med synes å være et enda dypere hat. De ønsker til og med å utslette det bibelske navnet til Israel *for alltid!*

Denne profetien gir oss en innsikt i det som kommer i en veldig nær framtid: den Store Trengselen og hedningefolkenes tider (Matteus 24:21; Lukas 21:24). Gud vil straffe nasjonene til Israel verre enn noen gang i historien deres, på grunn av alle «vederstygghetene» deres.

«For med ett hjerte rådslår de med hverandre, mot deg inngår de pakt—Edoms telt og ismalittene, Moab og hagrittene, Gebal og Ammon og Amalek, Filisterland og de som bor i Tyrus. Også Assur slutter seg til dem, de er blitt en arm for Lots barn. Sela» (versene 6-9). Her er dagens navn til disse nasjonene, slik de ble lært på Ambassador College under Herbert W. Armstrong: *Edom*—Tyrkia; *ismalittene*—Saudi Arabia; *Moab*—Jordan; *hagrittene*—i oldtida bodde de i det landet som er kjent som Syria i dag; *Gebal*—Libanon; *Ammon*—også Jordan. (Vi kan ikke være ekstremt nøyaktige i denne forståelsen, men det gir en god generell ide.)

Her er det som ble skrevet i bladet *the Plain Truth* under tittelen: «Sannheten om rasespørsmålet»: «Legg merke til noen av sønnene til Esau: Teman, Omar, Amalek (1 Mosebok 36:11-12). Dette er ikke jødiske navn! Likevel er det noen som hevder at jødene er barna til Esau. Ingenting kunne være lengre fra sannheten—som vi nå skal se.

«Esau, eller Edom, som han også blir kalt, bodde sydøst for Palestina nær Petra. Arabiske beduiner bor der nå. Så hvor har Esaus barn blitt av?

«Fra Nebukadnesars dager, som tok dem til fange, forsvant de fra historien i 1000 år. Så finner vi plutselig navnet Amalek på en by i *Turkistan i sentral Asia* (fra Paul Hermans *Sieben vorbei und Acht Verweht*, side 451). Egypterne pleide å kalle amalekittene for *Amu*. Elva *Amu* er i Turkistan i dag! I bibelske tider bodde edomittene i landet Seir (1 Mosebok 32:3). Syr Darja er i Turkistan—elva Syr, eller Seir.

«Den ledende tyrkiske stammen er *Ottoman*. Profetiene som viser til Edom eller Esau, nevner *Teman* som den ledende stammen i disse siste dager (Obadja 9). Konklusjonen er ufrakommelig. *Ottoman* tyrkerne er sønnene til *Teman*. Bare vokalene i stavingen har blitt forandret gjennom disse siste tusenåra. Fra Sentral Asia, flyttet disse tyrkerne, eller edomittene, til Lilleasia. Det er der Esaus barn bor i dag! Tyrkerne kontrollerer 'veiskillene' til nasjonene—Dardanellene (Obadja 14).

«Hvor klart, ESAU, ELLER EDOM, ER TYRKIA i dag! ...

«Filisterne, som kom fra Mizraim, bodde i det sydlige Palestina selv i Abrahams dager (1 Mosebok 21:34). De er fortsatt der i dag—i Gazastripen i Palestina [palestinerne]—og forårsaker problemer uten ende (Sakarias 9:6-7). ... Både filisterne og kaftorerne ødela kanaanittene i Sør Palestina, og bodde i landet deres (5 Mosebok 2:23). Ikke rart at det er så få kanaanitter tilbake!» (Juli 1957).

Irak og Iran, Egypt, Libya og Etiopia mangler i profetien i Salme 83. Er det fordi disse landene, på dette tidspunktet, allerede har blitt beseiret eller kontrollert av Nordens konge?

Salme 83 forteller oss nasjonene som ikke vil være alliert med Iran når Tyskland og Europa beseirer den nasjonen og radikale islam.

DET HAR ALDRI FØR I HISTORIEN, VÆRT EN SLIK ALLIANSE SOM HAR ANGREPET ELLER FULLSTENDIG ØDELAGT ISRAEL. Vedrørende denne Salmen, skriver *the Anchor Bible*: «Historie meddeler ingen slik nedtegnelse om nasjonale kriser, der nasjonene som blir spesifisert i denne Salmen formet et slikt forbund for å utrydde Israel ...» *Langes Commentary* peker på: «De 10 nasjonene som blir spesifisert her, som å være forenet mot Israel, er aldri noe annet sted nevnt som fiender som er allierte på samme tid, og med hensikten å utrydde Israel.» Andre kommentarer gjør det samme poenget. Dette må være en endetids-profeti!

De fleste muslimer var allierte med Tyskland i annen verdenskrig. De visste hva Hitler gjorde med jødene, og vi vet hvordan mange muslimer føler mot jødene. Siden Amerika og Britannia støtter jødene i dag, er det ikke vanskelig å forestille seg at muslimer og tyskere allierer seg imot dem.

De «moderate» araberne i dag vil slutte styrkene sine sammen med Tyskland. Dette begynner allerede å skje. Kuwait er et slikt eksempel. I 2010, reiste den kuwaitiske Emir Sheikh

Sabah Al-Ahmad Al-Sabah rundt i Europa i et forsøk på å utvikle nærmere forbindelser med Berlin og Den katolske kirken. Under et møte med den tyske kansleren Angela Merkel og tyske forretningsmenn 28. april, blir det rapportert at han har drøftet « en hærsikere av tosidige forhold som ville befeste samarbeidet mellom Kuwait og Berlin » (Kuwait Times, 28. april, 2010). En katolsk embetsmann sa at turen hans til Vatikanet, ville gi emiraten og paven muligheten til å « uttrykke sin forståelse og vennskap » og til å styrke de « gode forbindelsene som eksisterer mellom pavestolen og Kuwait. »

Dette er et mektig eksempel på hvordan Salme 83 blir oppfylt selv nå! Slike møter forbereder de to sidene som vil forme Salme 83 alliansen.

Et annet eksempel er De forente arabiske emiratene. For en stund, hadde Frankrike begrenset Tysklands innsats med å produsere krigsskip ved å undertrykke planer om en samlet fransk-tysk innsats om å skape et felles europeisk skipsbygging foretak. Den typiske (og uten tvil strategisk motiverte) franske utfordringen over denne handelen ledet til en krise. Dette ansporet et av de tyske selskapene som var involvert, ThyssenKrupp, til å « oppgi dets sivile skipsproduksjon for å konsentrere verftene sine bare til våpenproduksjon. Det inngår et 'strategisk samarbeid' med Abu Dhabi Mar Co. Fra De forente arabiske emirater (UAE). Avtalen deres forseglar den militære alliansen mellom Tyskland og Emiratene, og skaper muligens muligheten for å omgå reguleringer av tysk våpeneksport og avslutte forsøkene som var rettet mot å framtvinge en tysk/fransk skipsproduksjon... » (German-Foreign-Policy.com, 26. oktober, 2009).

Tyskland har også forsynt Bahrain med marinepatruljebåter som skriver seg tilbake til den tida da Midt Østen ble gjort ustabil ved avsettinga av sjahen av Iran. I mer senere år, har tysk våpeneksport til Bahrain blitt trappet opp, spesielt våpen av et slikt slag som tradisjonelt blir brukt til å slå ned opprør.

Disse ørsmå oljerike nasjonene som blir drøftet ovenfor, er geografisk knyttet til den sydøstlige delen av det digre landområdet til Saudi Arabia. Vi tror at de også er ismaelitter, og som ville bli betraktet som en del av Saudi Arabia, fra et bibelsk synspunkt—uavhengig dagens grenser. Hovedsaken er at Tyskland bygger en allianse med de moderate araberne nå, som baner veien for at profetien i Salme 83 kan bli oppfylt.

Saudi Arabia trekker seg nærmere Tyskland for å øke sin egen sikkerhet mot Iran, etter som Amerika blir svakere og fortsetter å trekke seg tilbake fra Midt Østen.

Profetien i Salme 83 knytter seg også godt sammen med andre endetids-profetier. Gud forteller oss, når alt kommer til alt, at vi må sette forskjellige Bibel vers sammen, for å forstå profetiene (Jesaja 28:13).

Er denne Salmen nær knyttet til det Daniel så i en visjon?

«... Nordens konge skal storme fram mot ham ... Han skal også falle inn i det fagre land. Mange vil falle. Men disse skal slippe unna hans hånd: Edom og Moab og de fremste av Ammons barn» (Daniel 11:40-41). Området til Jordan (her beskrevet som Edom og Moab) vil unnsnippe.

«Han rekker ut sin hånd mot landene, landet Egypt skal ikke slippe unna» (vers 42). Egypt vil bli beseiret eller kontrollert av Nordens konge—sannsynligvis på grunn av Egypts allianse med Sydens konge. Den radikale islamske bevegelsen, ledet av Iran, er veldig sterk i Egypt, Algerie, Libya og Etiopia. Denne religionen vil sannsynligvis snart ta kontroll over disse landene. Iran ser ut til å være på nippet til å bli en verdensstormakt.

Daniels profeti kunne for visst gjøre rede for hvorfor Iran, Irak, Egypt, Libya og Etiopia ikke er i alliansen i Salme 83.

Kapittel tre

Det siste korstoget

KORSTOGENE VAR EN REKKE KATOLSKE «HELLIGE» KRIGER FOR Å frariste muslimer kontrollen over Det hellige land. De fremkalte noen av de blodigste slagene i historien.

Har du noen gang undret deg over hvordan katolikkene kunne få denne «hellige» slaktingen til å stemme overens *med Bibelen*, som erklærer: «Du skal ikke myrde»? Eller hvordan de kan lese Bergprekenen og fortsatt lede den religiøse verden til å spille elver av blod?

De blir kalt *kristne* korstog. Benevnelsen i seg selv er villedende. De var fra første stund *katolske* korstog. Andre kristne religioner har sine problemer, men la oss ikke beskyldte dem for hva katolikkene gjorde—*og vil gjøre*. Noe bakgrunnsstoff vil hjelpe oss til å forstå.

PAVE URBAN II

I år 622 e. Kr. kjempet katolikkene, og ble beseiret, i et korstog mot perserne og jødene. Rundt 60 000 katolikker ble drept, og 35 000 ble gjort til slaver. Jerusalems fall etterlot den katolske verden i sjokk og sorg.

Denne krigen gjorde at katolikkene ble bitre på jødene for den rollen de hadde spilt i denne krigen. Mye anti-semittisme begynte på grunn av den.

Noen historikere regner dette som det første korstoget. Men de korstogene som vi husker best, kommer senere, og begynte i det 11te århundret.

Pave Urban II slapp løs en brutal katolsk hær og begynte disse senere korstogene. Denne «rettferdige» hæren marsjerte 3000 miles for å beseire Det hellige land.

Her er et utdrag fra boka *Korstogene*, av Terry Jones og Alan Ereira, som ble en fjernsynsserie i BBC: «Ved å stevne en hær under Korsets banner, SPREDTE PAVEN KIRKEN INNFLYTELSE OVER HELE KRISTENHETEN. DETTE VAR IDEEN I SELVE HJERTESAKEN TIL DET REVOLUSJONÆRE PAVEVELDET; i stedet for atskilte lokale kirker i sentrum av diskret religiøse grupper, SKULLE DET VÆRE EN OVERORDNET KIRKE, STYRT AV EN OVERORDNET PAVE. Korstogene skulle være dens uttrykk og dens instrument» (mine uthevelser gjennom det hele).

De sier at denne tankegangen var EN HJERTESAK FOR PAVEVELDET. Pavene ønsket å styre over enhver kirke som blir kalt kristen. De prøvde også, gjentatte ganger, å styre hele verden gjennom Det hellige Romerriket. De har lykket seks ganger og er i ferd med å lykkes igjen, for siste gang, i følge Bibel profetier. (Skriv etter det gratis heftet vårt *Tyskland og Det hellige Romerriket*.)

De protestantiske kirkene er profetert å bli brakt tilbake inn i den katolske kirken (Jesaja 47). Det vil for det meste bli gjort gjennom blodsutgytelse. Husk at dette ønsket om å styre hele kristenheten, er «selve hjertesaken til det revolusjonære paveveldet.» Det betyr at denne filosofien har motivert den katolske kirken i nesten 2000 år. Og den tror fortsatt at voldelige og blodige korstog er rettferdig. Har den noensinne virkelig omvendt seg fra denne forkjetrede historien? Svaret er nei. Det beste den har klart er noen nylig vage unnskyldninger.

Historien beviser at Den katolske kirken er en av de mest militante institusjonene, som noensinne har blitt skapt. Den tror ikke på en demokratisk filosofi. Den har rutinemessig og ofte «omvendt» folk med sverdet. Og likevel synes denne verden uvillig til å holde dem ansvarlige for dens krigsforbrytelser.

Nyere historikere har vist hvor tett Vatikanet samarbeidet med nazistene. Det var gjennom Den katolske kirken at de fleste av de ledende nazistene unnslopp etter annen verdenskrig. Den historien er godt dokumentert. Ingen skulle tvile på dette. (Les *The Unholy Trinity* av Mark Aarons og John Loftus, som er tilgjengelig i Bokhandler.)

Og viser ikke den forbrytelsen at katolikkene var dypt involverte i den nazistiske krigsmaskinen? Bare et lite tegn på logikk skulle lære oss det!

Dette emnet er altfor viktig til at vi kan la følelsene våre stå i veien, fordi det verste har ennå ikke kommet!

Det siste korstoget vil bli den verste inkvisisjonen i hele historien. Det er på tide at vi forstår den blodige historien til korstogene, og lar den være en advarsel!

Verden ser ut til å være nesten helt uvitende om disse uhyggelige forbrytelsene.

Boka til Jones og Ereira fortsetter: «Urbans hær ville også redde Jerusalem, det åndelige (og derfor fysiske) SENTRUMET I UNIVERSET. Han håpet at det frigjorte Jerusalem ville bli direkte styrt av kirken.

«Enhver som ville innrullere seg for striden, måtte stikke seg ut ved å bære et kors og, viktigere, og avlegge et løfte om at han ville fortsette sin vei, inntil han nådde Jerusalem.

«Urbans metode for å mobilisere denne hæren, var helt original, så vel som betalingen, der han kunne tilby paradiset [mye likt islamske terrorister]—enhver som deltok fikk tilgitt alle syndene sine. «Hvem enn som kun for hengivenhet, ikke for å vinne ære eller penger, som går til Jerusalem for å frigjøre Guds kirke, kan erstatte alle botsøvelser med denne reisen.»

Enhver Bibel student skulle vite at det *bare* er *Gud* som kan tilby paradiset og tilgivelse av synder. Men det er et stort problem med de fleste kristne: de tror ikke på, og adlyder ikke Bibelen!

Hele verden, inkludert den religiøse verden, er forført (Åpenbaringen 12:9). Enorme problemer, slike som korstogene, vil fortsette inntil vi konfronterer vår egen forførelse.

Jones og Ereira konkluderer: «Ved å si at å utføre en militær/politisk virksomhet ville gjøre deg til et bedre menneske, og slette ut tidligere synder, hadde Urban oppfunnet en måte som hvert menneske kunne internalisere pavelig politikk. Å kjempe for pavens sak var ikke bare en forpliktelse, det gjorde deg rettferdig. Med den ene ideen, ble en politisk masseaksjon innledet. Med den ene ideen, ble en ideologi født. Med den ene ideen, ble korstogene satt i bevegelse. URBAN FORSTO IKKE HVA HAN HADDE GJORT.»

Kanskje denne paven ikke visste hva han hadde gjort. MEN DET SOM HAN BEGYNTE, LEDET TIL ET ANTALL UBESKRIVELIGE BRUTALE KRIGER MELLOM KATOLIKKER OG MUSLIMER.

Den virkelige tragedien er at verden, lik pave Urban, fortsatt ikke forstår hva han gjorde, og hva Den katolske kirken fortsetter med å gjøre. Dens virkelige tro kommer til overflata når den vinner makt. I dag, bygger den opp den største makta som den noensinne har hatt. Hvis du forstår dens historie, er dens framtid veldig forutsigbar—veldig mer enn de fleste historikere tror. Legg Bibel profetier til den utligningen og du vil se at denne verden står overfor et skremmende spekter.

KJEMPE PÅ BEGGE SIDER

KORSTOGENE FRAMBRAKTE ELVER AV BLOD. OG ALT BLE GJORT I GUDS NAVN. Muslimene svarte selvfølgelig, også med massiv slaktning av korsfarerne, også det i Guds navn. Gir det noen mening at Gud skulle kjempe på begge sider? Eller gir disse krigsfraksjonene vår kjærlighetens Gud et blodig rykte?

Jerusalem blir betraktet som et hellig sted, av *begge* religionene. Den blir for visst betraktet som «sentrumet for universet» til katolikkene. De tror at å beseire Jerusalem gjør dem rettferdige. Det har vært ideologien deres fra begynnelsen. Det er fortsatt sant i dag. Fruktene er der til å bevisse det. Bibelen sier: «derfor skal dere kjenne dem på deres frukter» (Matteus 7:20). De tror på krig som et instrument for å nå de religiøse måla sine.

«Den følgende morgenen kom korsfarerne inn i al-Aqsa moskeen igjen, og slaktet alle muslimene som hadde søkt tilflukt der. Ingen vet hvor mange som døde; muslimske krøniker rapporterer om 70 000. EN AV KORSEFARERNE RAPPORTERER AT HAN PLUKKET UT VEIEN SIN GJENNOM ET MER ENN KNEDYPT SAMMENSURIUM AV BLOD OG LIK» (ibid.). Dette er bare en av mange episoder. Mange har sett bilder av akkurat denne moskeen.

Hvor mange muslimer er det som fortsatt husker historien om at denne moskeen var knedyp med muslimsk blod? Og alle disse grusomhetene var ment å gjøre katolikker rettferdige! En krigersom brant muslimske babyer i korstogene, ble betraktet verdig til ære i all evighet! Gir dette virkelig noen mening for et sunt sinn?

«Men paven erklærte nå, at å drepe, ikke trengte å være en synd i det hele tatt. Det avhang av hvem du myrdet. I virkeligheten, hvis du myrdet fiendene til Kristus, krevdes det ikke noen botsøvelse for drapet—det var botsøvelsen. HELLIG SLAKTING KUNNE VÆRE LIKE EFFEKTIVT SOM EN OPPBYGGELIG AKTIVITET SOM BØNN, ELLER FASTING, ELLER PILGRIMSFERD.»

Paven sa: «Nå foreslår vi at dere skulle kjempe kriger som har den strålende belønningen av martyrdød, og der dere kan vinne retten til nåværende og framtidig herlighet.»

«Paven hadde også pekt på viktigheten av å redde Jerusalem fra de vantro. Han ser ut til å ha foreslått at 'redde' betyr 'innta og beholde'» (ibid.).

Paven sa også: «Ta veien til den hellige grav, og redd det landet fra en fryktelig rase og styr selv over det.»

Muslimske og jødiske innbyggere i Jerusalem ble slaktet som griser. Og alt dette ble gjort av katolikker som formodentlig ble mer rettferdige i prosessen.

Var disse morderne ekte kristne? En ekte kristen er en som følger Kristus. Hvis vi ser i evangeliene, sier Kristus at vi skal elske fiendene våre, til og med dø for dem—ikke drepe dem!

Minnet om slike forferdelige massakrer, lever fortsatt i sinnene til mange muslimer.

Disse minnene har provosert arabere og jøder til å massakre katolikker opp igjennom historien på en lignende måte—alt i religionens navn.

KONG PETERS KORSTOG

Kong Peter sjøsatte korstoget sitt fra den lille middelhavsøya Kypros, som var erobret av katolske korsfarere under det tredje korstoget. Her er det som Steven Runciman skrev om kong Peters korstog i *A History of the Crusades*: «Kong Peter ankom Rhodos tidlig i måneden, og på den 25te seilte hele den kypriotiske flåten inn i havna, 108 fartøyer i alt, galeier, transportskip, handelsskip og lette flatbunnede joller. Med store venetianske galeier og de som var forsørget fra Hospitalet, telte armadaen 165 skip. De bar en fulltallig besetning med menn, med tilstrekkelig hester, forsyninger og våpen. Ikke siden det tredje korstoget hadde en proporsjonert ekspedisjon satt ut for Den hellige krig. ...

«I løpet av fredag natt var det voldsomme muslimske motangrep gjennom en av de sørlige portene, som kristne i sin opphisselse, hadde brent opp. Det ble slått tilbake; og på lørdag ettermiddag var hele Alexandria i korsfarernes hender.

«SEIEREN BLE FEIRET MED UFORLIGNELIGE GRUSOMHETER. TO OG ET HALVT ÅRHUNDRE MED HELLIGE KRIGER HADDE LÆRT KORSFARERNE INGENTING OM HUMANITET. Massakrene kunne bare sammenlignes med de i Jerusalem i 1099 og Konstantinopel i 1204. Muslimene hadde ikke vært så grusomme i Antiokia eller i Acre. Alexandrias velstand hadde blitt fenomenal; og seierherrene ble drevet til vanvidd ved synet av så mye bytte. De sparte ingen. De innfødte kristne og jødene led likeså mye som muslimene; og til og med europeiske handelsfolk som var bosatt i byen, så at fabrikkene og lagerhusene deres ble ubarmhjertig robbet. Moskeer og graver ble plyndret og ornamentene deres stjålet og ødelagt; også kirker ble plyndret, selv om en elegant vanfør koptisk kvinne klarte å redde noe av formuen til sekten sin, på bekostningen av sin egen private formue. De trengte seg inn i husene, og HUSEIERE SOM IKKE ØYEBLICKELIG UTLEVERTE ALLE EIENDELENE SINE, BLE MASSAKRERT SAMMEN MED FAMILIENE SINE. Rundt 5000 fanger, kristne og jøder så vel som muslimer, ble tatt og solgt som slaver. En lang rekke med hester, esler og kameler bar byttet til skipene i havna, og etter at de hadde utført ærendet sitt ble de drept. HELE BYEN STINKET AV LUKTA FRA LIK AV MENNESKER OG DYR.»

Denne forfatteren sa: «KORSTOGENE VAR PAVENS VERK.» Korstogfilosofien har gjort katolske paver til de blodigste religiøse lederne noensinne!

Folk flest prøver likevel å gjemme seg for denne skremmende realiteten. Det er hovedgrunnen til hvorfor det verste katolske korstoget ennå vil komme. Menneskeheten nekter å tro sannheten og tro Gud.

Verden glemmer så fort. Og fordi den gjør det, fortsetter massive blodsutgytelser. Katolikkene utførte disse forferdelige, usle gjerningene foran all verden. Men er det noen som har hørt dem OMVENDE SEG foran all verden?

Det er gode nyheter: Jesus Kristus vil *personlig* stoppe det neste korstoget! Det er imidlertid trist, at det bare vil skje etter de verste lidelsene noensinne på denne Jorda (Daniel 12:1; Matteus 24:21-22).

KYPROS

Mer en et korstog har blitt sjøsatt fra Kypros. Vil vi også se at det siste korstoget blir sjøsatt derfra? Er historien i ferd med å gjenta seg?

Tyrkia, like nord for Kypros, har vært et sterkt medlem av Atlanterhavspakten (NATO) i mange år. Likevel har en tyskleddet Europeisk Union nektet det å forenes med EU—selv om det har søkt siden 1963, da det bare var seks medlemmer!

Kypros, på den andre siden, slutten seg sammen med EU i 2004.

Hvorfor har da EU konsekvent avvist Tyrkia? Er det fordi Tyrkia er hovedsakelig islamsk?

Det er profetert at EU til slutt vil bestå av 10 nasjoner, eller grupper av nasjoner, dominert av katolisisme. EU blir allerede kalt Det hellige Romerriket. Det har tradisjonelt vært fiender av muslimene.

Og hvorfor ønsket EU at det knøttlille Kypros skulle bli medlem? Tenker EU allerede på Kypros som en utskytingsbase som de kan beskytte Jerusaleminteressene sine fra?

Du kan være sikker på at EU tenker på hvordan det kan beskytte hellige steder i og rundt Jerusalem. Europa har tenkt slik som dette i nesten 2000 år!

Selv om Kypros beveger seg mot forening nå, var det på det tidspunktet da Kypros var akseptert inn i EU, noen som fryktet en krig mellom Hellas og Tyrkia, som deler innflytelse over øya. Hellas ble den 10de medlemsstaten av EU i 1981, og Russland solgte raketter til Hellas, som hadde til hensikt å tyrannisere Tyrkia med dem.

Her er det som Christopher Lockwood, diplomatisk redaktør i Nikosia, skrev i *Daily Telegraph*, 30. mars, 1998: «EU har manøvrert seg inn i en posisjon hvor det snart må ta en bittert, splittet øy, med en tilbøyelighet for vold og til og med krig, inn i sin favn.

«Det har forgiftet forbindelsene med Tyrkia, en viktig NATO alliert; og gjort en løsning på Kypros problemet vanskeligere å oppnå enn noensinne ...»

Hvorfor risikerte Europa slike alvorlige problemer, til og med krig, over denne knøttlille øya?

Ikke en gang folkene som bygger EU forstår fullt ut hva som skjer. Det er en ånd og kraft bak disse begivenhetene som verden ikke ser.

«Og jeg så et av dyrets hoder likesom såret til døden, men det dødelige såret ble legt. Og all jorden undret seg og fulgte etter dyret. DE TILBA DRAGEN, FORDI DEN HADDE GITT DYRET MAKT. Og de tilbad dyret og sa: Hvem er lik dyret og hvem kan stride mot det? Det ble gitt det en munn som talte store og bespottelige ord. Og det ble gitt det makt å holde på i førtito måneder» (Åpenbaringen 13:3-5).

Hvis menneskene i denne verden virkelig forsto hva som skjer i Europa, ville de skjelve av frykt.

Har dette store onde åndevesenet, djevelen Satan, planer for Kypros? Er det planlagt å sjøsette et siste korstog inn i Midt Østen derfra? Dette onde åndsvesenet kjenner Bibelprofetiene og hva framtida inneholder.

Dette dyret vil ha makt i 3½ år, og deretter vil Kristus ødelegge dette onde imperiet for alltid! Vi går nå inn i de verste tidene noensinne, men de vil lede til den beste nyheten som vi noensinne kunne motta!

SISTE KORSTOG PROFETERT

En av hoved turistattraksjonene i Jordan er borgene fra korstogene. Katolikkene bygde de fleste av dem for å krige mot muslimer og kontrollere Jerusalem. Disse borgene er sterke påminnelser om en blodig fortid—og en langt blodigere framtid!

Jødene har Jerusalem nå. Men ikke for så lenge. Både muslimer og katolikker har planer for Jerusalem. Disse to framtidige maktene er i ferd med å støte sammen igjen—å gå hode mot hode i det siste korstoget om Jerusalem!

I 1997 utførte Iran en viktig militærøvelse med kodenavnet «Veien til Jerusalem.» Mellom 150 000 og 500 000 soldater deltok.

Hva kunne være mer provoserende? Iran forteller hele verden om strategien sin.

I 2010, betonte president Mahmoud Ahmadinejad den globale betydningen av Quds Dag, eller Jerusalem Dag—Irans årlige framvisning av sin støtte til den palestinske saken og «frigjøringa av Jerusalem.» Meir Amit Intelligence og Informasjonssentret for terrorisme, rapporterte at «i følge Ahmadinejad, er SPØRSMÅLET OM JERUSALEM ikke begrenset til et geografisk område, det er ikke bare en palestinsk sak og det er, i fakta, 'SELV VIKTIGERE ENN SAKEN TIL ISLAM.'»

Det er få som forstår denne muslimske lidenskapen for Jerusalem og dens hellige steder! Det er den slags lidenskap som forårsaker krig!

Iran vil utvilsomt lede Sydens konge. Denne stormakta vil bestå av den radikale islamske bevegelsen. Iran arbeider voldsomt for å lede denne radikale militante religionen.

Iran har så godt som ødelagt fredsprosessen på egen hånd. Men, verden fortsetter å snakke om fred. Islam ønsker ikke fred, og ord vil ikke avskrekke dem.

Joseph de Courcy skrev en gang dette i *Islamic Affairs Analyst*: «Abonnenter skulle ha absolutt ingen tvil om dette. Fra Irans støtte til omveltningen i Bahrain, gjennom dets forbedrede bånd med Egypt, dets støtte for Hezbollah i Libanon og islamske revolusjonære i Khartoum, til dets strategiske allianse med Moskva, alt har den samme endelige hensikten: *frigjøringen av Jerusalem fra å være under Sionist åket.*»

U.S. har prøvd på å isolere Iran. Det er nesten ingen annen nasjon som støtter Amerika. Dette forsøket har mislykkes. U.S. kjemper mot Bibelprofetier.

Her er hva den avdøde palestinske lederen Yasser Arafat sa i 1996: «Vi kjenner bare til et ord: kamp, kamp. *Jihad, Jihad, Jihad.* Når vi stopper vår intifada, når vi stopper revolusjonen vår, da vil vi gå til en større *Jihad, Jihad* for en uavhengig Palestinsk stat med dets hovedstad Jerusalem.»

Jihad er det arabiske ropet om hellig krig. De vil få krigen sin. Men den vil ikke være hellig. Den vil lede til de verste lidelsene som denne planeten noensinne har opplevd!

«I endens tid skal Sydens konge støte sammen med ham. Nordens konge skal storme fram mot ham med vogner og hes-tefolk og mange skip. Han skal falle inn i landene, oversvømme dem og dra videre» (Daniel 11:40). Sydens konge er utvilsomt de Iran-ledede radikale muslimene. De er sterke og STØTER andre rundt i Midt Østen.

Snart vil de STØTE mot Nordens konge, det såkalte Hellige Romerriket—den samme religiøse stormakta som sto bak kors-togene. Og det støtet vil for visst dreie seg om Jerusalem.

For bare 20 år siden, var det ingen som ikke en gang kunne forestille seg at to verdensmakter ville komme ut av Midt Østen og Europa. Men Gud visste akkurat hva som ville skje. Ingen

andre enn Gud kunne ha inspirert disse profetiene. I dag kan alle se disse to store maktene.

Se bare på hva som skjer i Europa—og har skjedd i årevis. Pave John Paul II arbeidet febrilsk med å gjenopplive det Hellige Romerriket. Tidlig i pontifikatet sitt, 9. november, 1981, i Spania, sa han: «Det kan sies at den europeiske identiteten ikke er forståelig uten kristenheten, og det er akkurat i kristenheten disse felles røttene blir funnet, som Kontinentet har sett dets sivilisasjon modne: dets kultur, dets dynamisme, dets aktivitet, dets kapasitet for konstruktiv utvidelse også i andre kontinenter; med andre ord, alt som utgjør dets storhet. ...

«Finn deg selv igjen. Vær deg selv. Oppdag opprinnelsen din, gjenoppliv røttene dine. Vend tilbake til disse autentiske verdiene som GJORDE HISTORIEN DIN TIL EN ÆREFULL EN, og nærværelsen din så fordelaktig i andre kontinenter.»

Pave Benedict XVI har gjentatt det samme budskapet: *Oppdag opprinnelsen din, gjenoppliv røttene dine.*

Da han besøkte hjemstedet sitt, Bavaria, i september 2006, var for eksempel budskapet hans, ifølge *Christian Science Monitor*: «Europa trenger å tenke om igjen på teorien om at verdslighet og økonomisk framgang går hand i hand» (15. september, 2006). Han ber europeere inntrengende om å avvise verdslighet og omfavne religion.

Tidligere samme året, i mars, sponset en EUs største og mest innflytelsesrike, konservative gruppe, Det europeiske folks parti, en konferanse i Roma, der paven var midtpunktet. «Støtten deres til den kristne arven,» sa han til politikerne, «kan bidra betydelig til forkastinga av en kultur som nå er temmelig utbredt i Europa, som plasserer [religion] til den private og subjektive virkefelt.»

Under Inkvisisjonen, ble OVER 50 MILLIONER uskyldige mennesker DREPT I «KRISTENDOMMENS» NAVN! Det er riktig—50 millioner! Og du kan legge mange flere millioner som offer av det Hellige Romerriket. «Opprinnelsen» og «røttene» og den «historien» som John Paul refererte til, var årsaken til at mange millioner mennesker døde!

I Åpenbaringen 17, maler Gud et levende bilde av en stor kirke, overdådig kledd som en skjøge, som hadde makt over nasjonene. Gud ser tingene slik de virkelig er! La oss se på

Guds oppfatning: «Jeg så kvinnen drukken av de helliges blod og av Jesu vitners blod. Og jeg undret meg storlig da jeg så henne» (Åpenbaringen 17:6). Gud ser denne skjøgen «drukken» av de helliges blod! Er det å drepe Guds hellige «ærefullt»?

Det Hellige Romerriket vil komme over Sydens konge som en virvelvind. Vil det bli et overraskelsesangrep fra Kypros? Vil vi få se at et siste korstog blir startet derfra? EN VIRVELVIND KOMMER PLUTSELIG. SÅ DET VIL IKKE SE UT SOM AT ANGREPET VIL BLI STARTET FRA EUROPA.

Vi må forstå det Hellige Romerriket og korstogene, for å forstå katolikkenes lidenskap for Jerusalem. De har en lang historie med å utgyte elver av blod over Jerusalem.

Legg merke til hva den første handlingen deres er, etter at de har seiret. «Han skal også falle inn i det FAGRE LAND. Mange vil falle. Men disse skal slippe unna hans hånd: Edom og Moab og de fremste av Ammons barn» (Daniel 11:41). De «faller inn» i det fagre land, eller Det hellige land. Hebraisk indikerer at dette er en fredelig inntreden—ikke tvunget.

Det ser ut til at jødene vil invitere dem inn som fredsstyrker. Men det fører til en stor dobbeltkrysning, som profetert i Esekiel 23. (Be om de gratis publikasjonene våre *Esekiel: Endetids-profeten* og *Hosea—Høste Stormen*.)

Jødene skulle huske historien om volden og blodsutgytelserne til korsfarerne. Da kanskje de ikke ville invitere fienden inn i Jerusalem.

«Han rekker ut sin hånd mot landene, *landet Egypt skal ikke slippe unna*. Han får makt over de skjulte skatter av sølv og gull, alle kostbarhetene i Egypt. Libyere og etiopiere skal følge hans fotspor» (Daniel 11:42-43). Også andre land vil falle til denne stormakta.

Det står at Egypt ikke vil slippe unna. Egypt var den mest moderate nasjonen i Midt Østen i mer enn to tiår. Iran STØTTE Egypt mot leiren sin, til og med mens president Mubarak fortsatt satt med makta. Det var i stand til å gjøre dette fordi den egyptiske regjeringa fryktet terrorisme og Egypts egne radikale muslimer. Etter at Mubarak ble avsatt, har Iran raskt vunnet mer innflytelse i Egypt. Vi har sett at det har skjedd foran øynene på oss, akkurat slik Gud profeterte det ville!

DEN GODE NYHETEN

På dette tidspunktet i profetien, vil Det hellige Romerriket stå overfor en katastrofe. «Da skal rykter fra Østen og Norden forferde ham. Han drar ut i stor harme for å ødelegge og utrydde mange» (vers 44). Russerne og kineserne vil forberede seg for krig med Europa. Europeerne vil se at det skjer, og vil angripe først. De vil imidlertid bli slått.

«Han slår opp sine kongelige telt mellom havet og det fagre hellige fjell. MEN SÅ GÅR DET MOT SLUTTEN MED HAM, og det er ingen som hjelper ham» (vers 45). Legg merke til at denne religiøse lederen, vil flytte hovedkvarteret sitt til Jerusalem—og ikke bare for beskyttelse. Han kunne gå til mange andre byer som ville være tryggere. Men dette vil være en religiøs handling i tro. Denne religiøse lederen betrakter Jerusalem som det helligste stedet på Jorda—«universets senter.» Likevel vil han komme til den mest vanærende slutt. Ingen vil være der for å hjelpe ham.

Det skulle ikke være noe kapitelskilte mellom Daniel 11 og 12. Fortellingen fortsetter med å illustrere at denne religiøse krigen vil utløse en atomkrig, tredje verdenskrig.

«På den tid skal Mikael stå fram, den store fyrsten som verner om ditt folks barn. Det skal komme en trengselstid som det ikke har vært fra den dag noe folkeslag ble til og til den tid. Men på den tid skal alle de av ditt folk bli frelst som finnes oppskrevet i boken» (Daniel 12:1). Det har aldri før vært trengsler som dette. Gud lover å beskytte folket sitt fysisk. Ellers ville de omkomme i et atommareritt.

Enda så dårlig som denne nyheten er, SÅ LEDER DEN TIL DEN BESTE NYHETEN SOM DENNE VERDEN NOENSINNE HAR HØRT! «Fra den tid det *stadige offer* blir avskaffet og den ødeleggende styggedommen blir stilt opp, skal det gå tusen, to hundre og nitti dager» (vers 11). Det stadige offer viser til Guds Arbeid. Det Arbeidet vil bli tatt bort—fjernet når Gud tar folket Sitt til et sted i sikkerhet (Matteus 24:15-16; Lukas 21:20-21). Det må skje fordi den ødeleggende styggedommen, eller Nordens konge, vil beseire Amerika og Britannia. Men når det skjer, vil du være i stand til å telle dager til tilbakekomsten til Jesus Kristus. Han vil stoppe disse «hellige krigene» for alltid.

Ethvert barn skulle kunne forstå at fruktene til disse «hellige krigene» har vært djevleske! Det er ingen unnskyldning

for Amerika og Britannia ikke å kjenne sannheten. Gud har sendt budskapet Sitt med styrke i mer enn 70 år! De har avvist det gjentatte ganger. Dette er grunnen til at de nå må lide så intenst. Til slutt vil Gud få oppmerksomheten deres, og lede dem til fred, full glede og velstand.

Kapittel fire Vekt på Guds utvalgte

DANIEL 11 ER HISTORIEN OG PROFETIEN OM KRIGENDE KONGER fra nord og syd. Tidsrommet er fra før Kristus' første komme til Hans andre komme. Vi må imidlertid huske at Daniel ble skrevet for endetiden (Daniel 12:4, 9). Så tidsrommet er fokusert på endetiden. Men nå har vi kommet inn i den spesifikke «endens tid» (Daniel 8:19) av endetidsperioden.

Legg nå merke til hvor dypt Guds utvalgte er omgitt av og vektlagt i det 11te og 12te kapitlet i Daniel.

«Dem som synder mot pakten, lokker han til frafall ved glatte ord. Men de av folket som kjenner sin Gud, skal stå fast og holde ut» (Daniel 11:32). Ordet *holde ut* betyr heroiske handlinger. De utvalgte «står fast og tar aksjon» (Reviderte Standard Utgave).

Den seksårige rettssaken vår mot Guds Verdensvide Kirke over retten til å trykke Herbert W. Armstrongs skrifter, er et eksempel. The Philadelphia Church of God vant det slaget, da det så ut som at vi ikke hadde noen sjanse til å vinne. Gud ga oss seieren. Nå tilhører opphavsretten til herr Armstrongs skrifter oss. Hvis du er ukjent med denne historien, be om et gratis eksemplar av heftet vårt *Habakkuk*.

«De forstandige i folket skal lære mengden. Og de skal falle for sverd og bål, ved fangenskap og plyndring i mange dager» (vers 33). Guds utvalgte lærer mange av laodikeerne (Kristus' lunkne Kirke) og verden. Ordet «lære» mener å vende sinnet til *dømmekraft* og *forståelse*. «Ordet innprenter konseptet av å

skille mellom godt og ondt» (*Hebrew-Greek Key Word Study Bible*).

Det er *bare* Gud som virkelig vet hvordan å skille mellom godt og ondt! Ingen andre vet! Midt iblant milliarder av mennesker, er det bare noen få tusen som lærer Guds sanne budskap. Denne ørlille gruppa lærer mange, men bare et lite antall underordner seg under Gud. Budskapet er imidlertid et *vitne* for hele verden (Matteus 24:14). Det betyr at Gud fortsatt vil bruke budskapet vårt til å bringe dem til omvendelse. Dette er bare det første stadiet.

Her ser vi en liten gruppe mennesker med et Guds-størrelse budskap. Hele verden skulle gi akt på det i dag. Men folk flest vil ikke omvende seg før Kristus kommer tilbake—som sannsynligvis er innen 10 til 15 år, eller mindre.

Arbeidet vårt handler om Gud og Hans budskap. Det gjør også boka til Daniel. Hele verden skulle gi akt på det nå. De vil vende seg til dette budskapet—det er bare et spørsmål om *når*.

Vi lærer mange. Det betyr at Gud gir oss ny og gammel åpenbaring «for å nå så mange som mulig,» i herr Armstrongs ord. Vi må nå ut til laodikeerne og til verden.

«Mens de er i trengsel, får de litt hjelp. Men mange som slutter seg til dem, er ikke oppriktige» (Daniel 11:34—DNB 1978). Laodikeerne har falt i denne åndelige krigen. Gud gir dem *litt hjelp*, gjennom oss, fordi de fleste av dem nekter å omvende seg—selv om noen later som ved å ikke være «oppriktige.»

De fleste av laodikeerne var imot oss i rettsaken vår for Guds åpenbarte sannhet. Mange ble til og med Antikristuser og kjempet imot Kristus og PCG. (Skriv etter heftet vårt om Epistlene til Johannes. All litteraturen vår er gratis.)

VERDENSRIKER

Guds perspektiv er så spennende at vi ikke kan sette ord på det. MIDT INNI ADVARSELEN TIL LAND OG VERDENSRIKER, VEKTLIGGER GUD MEST AV ALT SINE UTVALGTE! De er akkurat der i sentret av denne historien og profetien.

Kan vi se hvor viktig arbeidet til PCG er? Vi trenger alle Guds *perspektiv* på dette emnet.

Gud vant en rettssak for oss. Hvorfor? Fordi vi trenger skrifterne til herr Armstrong for å lære den grunnleggende delen

av budskapet vårt. Herr Armstrong «satte alt i rette stand» (Matteus 17:10-11)—alle de viktigste doktrinene til Guds Kirke. Folk kan ikke forstå budskapet vårt uten å forstå hans.

DANIEL 11 VISER SAMMENSTØT MELLOM VERDENSRIKER. MEN SØKE-
LYSET ER FORTSATT PÅ GUDS KIRKE. Selv Kirke splittelse blir drøftet.
Gud ønsker at Hans folk skal forstå hvor viktige de er i Hans
øyne. Ingen har forrang over Guds folk.

Midt iblant geopolitiske tumulter, gir Gud usedvanlige
detaljer om Sin egen Kirke! «Noen av de forstandige skal
undertrykkes, så de kan bli prøvd og rensset og tvettet til endens
tid. For ennå dryger det med enden, til den fastsatte tid er
inne» (Daniel 11:35). Nå retter Gud advarselen Sin spesielt mot
de som gjør det daglige. Vers 33 sier at *mange* vil falle. Det viser
til laodikeerne. Her sier det *noen*. SÅ TIL OG MED NOEN AV DE SOM
FORSTÅR OG GJØR GUDS ARBEID VIL FALLE.

Gud snakker direkte til endetids-filadelfierne! Daniel sa det
var for «den fastsatte tid.» Det er for en spesifikk tidsperiode—
vår tid. Og helt opp til siste slutt, vil noen av oss falle. Har ikke
alle i Guds Kirke sett at det har skjedd? Ordet prøvd i vers 35
betyr å smelte, slik en smelter metall. Det betyr en ildprøve.
Selv når folk kommer inn i denne lille levningen og forstår, kan
de fortsatt falle.

Skulle vi bli sjokkerte hvis noen få går ut? Gud sier at det vil
skje helt opp til enden. Vi er i en krig. Og i en krig er det offer.
Vil du bli et offer? Det vil skje helt opp «til endens tid.»

Dette er farlig kunnskap. Evig liv står på spill for Guds folk.
I midten av verdenstumulter, åpenbarer Gud at denne lille,
lojale levningen vil ha åndelige krigsoffer.

Gud åpenbarer detaljer om Sin egen Kirke som Han ikke
åpenbarer om Sydens konge. Det er fordi hva vi gjør har evige
konsekvenser.

Og alt dette var profetert lenge før Kristus' første komme!

Det var offer i Irakkriegen, og det er offer i den åndelige
krigen vår. Men hvis vi holder fast ved Gud, vil vi aldri bli et
åndelig offer.

«Men i stedet skal han ære festningenes gud. En gud som
hans fedre ikke kjente, ærer han med gull og sølv, edle stener
og andre kostbare ting» (vers 38). Først av alt, der det sier
«festningenes gud,» er gud med liten bokstav. Denne mannen
tilber en gud som de åndelige fedrene hans ikke kjente.

«I stedet» betyr at han sitter i setet til gudenes Gud. Dette er en parallell profeti til 2 Tessalonikerne 2:4. Han er i Guds sete og sier at han er Gud—ikke ved sine ord, men ved sine gjerninger! (*Gesenius' Lexicon* sier «i hans sted.») Han er i Kristus' sted. Dette skjer i Guds helligdom. Denne mannen forrådte Gud.

«Festningenes gud» er en demon hær. Satan og de falne englene hans har blitt kastet ned på denne Jorda (Åpenbaringen 12:9, 12), og de er fylt av en større vrede enn noensinne. Det er fordi de vet at de har *kort* tid. Gud er i ferd med å kaste dem ut i ytterste mørke.

Denne demon hæren kjemper mest av alt mot Guds Kirke—åndelige Israel. Deretter angriper de nasjonene til Israel. Disse demonene hisser opp hedningene mot Amerika, jødene i Midt Østen og de britiske folkene. Det vil intensivere inntil de ødelegger nasjonene våre.

Gud har valgt Sine utvalgte til å advare Israels nasjoner. Dette er budskapet som folk må akte på, og de kan enten ta akt nå—eller etter den verste straffen noensinne. **DET ER INGEN MÅTE Å FLYKTE FRA DETTE BUDSKAPET HVIS VI SKAL VÆRE I GUDS RIKE.** Guds budskap er i deres midte. Men de fleste vil ikke høre før det er for sent—fysisk.

«Men når det kommer—og komme skal det, da skal de kjenne at en profet har vært midt iblant dem» (Ezekiel 33:33). De lærer endelig at det var en profet i deres midte *etter* at Trengselen har rammet. Ikke flere profeter—bare en!

Det er bare en trygg vei. Vi må få Guds perspektiv—se gjennom Hans øyne.

«Han skal også falle inn i det fagre land. Mange vil falle. Men disse skal slippe unna hans hånd: Edom og Moab og de fremste av Ammons barn» (Daniel 11:41). Den siste delen av dette verset er interessant. Gud vil spare Edom, Moab og de fremste av Ammons barn. Ordet *fremste* betyr «med hensyn til tid, *førstegrøden*» (*Gesenius' Lexicon*). Dette viser uten tvil til Guds folk, som, herr Armstrong lærte bort i så mange år, er *førstegrøden* til å bli innhøstet i Guds plan. Disse folkene vil bli reddet ut av dyrets hånd.

Forstå sammenhengen her! Opp til dette punktet i Daniel 11, har vi sett hvordan Satan bokstavelig talt *åndelig* har ødelagt en hel Kirke til Gud, med unntagelse av de få som forstår, og som instruerer mange. Satan kunne ikke komme til de utvalgte

åndelig. Så nå prøver han å komme til dem fysisk, gjennom dyret. Men Gud vil beskytte oss fra vreden til djevelen Satan. Han vil redde denne lille helligdommen av styrke.

«Da skal rykter fra Østen og Norden forferde ham. Han drar ut i stor harme for å ødelegge og utrydde mange» (vers 44). Ryktene fra Russland og Kina fremskynder dyremaktas planer om å «ødelegge og utrydde mange» - eller, som *Companion Bible* sier: «å ofre mange til utryddelse.»

Husk at alt dette er en visjon. Det er en kronologisk flyt her, så ikke la deg distrahere av at det er et nytt kapittel. «På den tid skal Mikael stå fram, den store fyrsten som verner om ditt folks barn. Det skal komme en trengselstid som det ikke har vært fra den dag noe folkeslag ble til og til den tid. Men på den tid skal alle av ditt folk bli frelst som finnes oppskrevet i boken» (Daniel 12:1). Det sier «på den tid.» Når? På tida når Nordens konge støter sammen med Sydens konge. Like etter det sammenstøtet vil Guds folk bli reddet. Nordens konge vil angripe Amerika, Britannia og Israel (Hosea 5:5).

Det er fremdeles erkeengelen Gabriel som dikterer dette budskapet. Han viser til erkeengelen Mikael, som står fram for «ditt folks [skulle leses] sønner.» Han *står fram* for Guds sønner—det er et militært uttrykk. Han er bevæpnet, og han står fram, klar til å kjempe. Det er jobben hans. Hvis vi ikke vet hva rollen til Mikael er, vil vi ikke bli beskyttet.

Den store erkeengelen Mikael står fram for åndelige Israel, som er Guds utvalgte. De blir tatt til et sted i sikkerhet i den verste tida noensinne med lidelser.

Bare de lojale «sønnene» blir beskyttet. De laodikeiske opprørerne feilet med å ære Faren sin (Malakias 1:6). De blir ikke beskyttet. Alt dette handler om Guds Familie. Det er det evangeliet er—den gode nyheten om Guds kommende Familie. Hele verden har potensialet til å bli en del av den Familien. Lidelsene er for å hjelpe hele menneskeheten til å nå dette målet.

Vi lærer *mange* om potensialet deres i Gud Familien. Dette er det *eneste håpet* deres i en håpløs verden. Folk flest i dag, kjemper imot sitt eget betagende potensial. Snart vil alt dette forandre seg. Kristus er i ferd med å vende tilbake!

Midt mellom imperier som støter sammen, vektlegger Gud det fantastiske potensialet til menneskene. De ser ikke det

potensialet ennå. Men en liten levning gjør. De *forbereder seg* nå til å lære hele verden—milliarder av mennesker!

Budskapet vårt vibrerer med oversanselig håp. Gud ønsker at vi vier livene våre til å få ut dette budskapet.

DEN MEKTIGE ERKEENGELEN MIKAEL HAR ALLEREDE STÅTT FRAM FOR Å BESKYTTE GUDS UTVALGTE. Behovet vårt for den beskyttelsen vil intensivere i trengselstidene som ligger foran oss. Vil den beskyttelsen inkludere deg?

Gud beskytter de helgenene som «har ført mange til rettferdighet» (Daniel 12:3). Dette er i forbindelse med Sydens konge. Vi forstår Guds åpenbarte sannhet fordi vi får dette budskapet ut. Arbeidet vårt er å gi folk en sjanse til å vende seg til Gud. De som ikke vender om, vil være et vitne om Guds budskap. Lidelsene i den kommende Trengselen og Herrens Dag vil endelig vekke dem. På grunn av budskapet vårt vil de vite hvordan de kan omvende seg. Gud belønner oss mer enn noen andre hellige. Vi vil skinne som stjernene, og som himmelhvelvingen skinner, for alltid! Vi vil bli den eneste Bruden til Kristus.

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds Filadelfiakirke,
eller be om besøk fra en av prestene våre:

Besøk oss online: www.pcog.org

Fra Nord-Amerika kan du ringe oss gratis:
1-800-772-8577

POSTADRESSER VERDEN OVER

De forente stater: Philadelphia Church of God, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God, P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Caribbean: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa og Midt-Østen: Philadelphia Church of God, P.O. Box 900, Northampton NN5 9AL, United Kingdom

Afrika: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2969, Durbanville 7551, South Africa

Australia, Stillehavsoyene, India og Sri Lanka:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 375, Narellan, N.S.W. 2567, Australia

New Zealand: Philadelphia Church of God, P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippinene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143, Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latin-Amerika: Philadelphia Church of God, Attn. Spanish Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States of America

NORWEGIAN—The King of the South